ANY I. NUM. 22 BARCELONA, DISSABTE, 15 D'AGOST DEL 1936

Any I. — Número 22. — Preu: 15 céntims
BARCELONA, dissabte, 15 d'agost del 1936

treball

diari dels treballadors de la ciutat i del camp

Organ del Partit Socialista Unificat (adherit a la Internacional Comunista)

Proletaris de tots els països UNIU-VOS!

Una gran victòria al front de Tardienta

Més de dos mil facciosos són rebutjats i obligats a fugir a la desbandada per les forces de la columna que comanda el company Josep del Barrio, del P. S. U. i la U. G. T.

Una avioneta de caça i un aparell de bombardeig, abatuts per la nostra aviació

A primera hora de la matinada d'ahir, aparegueren damunt Tardienta tres avions de bombardeig i un de caça que iniciaren el bombardeig damunt les nostres forces fins que arribà un avió lleial menat pel pilot Cabré; després d'una lluita aèria entre el nostre aviador i els quatre aparells feixistes, aquell féu caure l'avioneta de caça i un de bombardeig. Simultaniament a l'atac de l'aviació començà per part dels facciosos un intens foc de canó que durà llarga estona.

Els nostres milicians, lluny d'acovardir-se, es mantingueren ferms i avançaren més enllà de les posicions ja conquistades i coparen les avançades facciosos. Un tinent i dos sergents foren fets presoners, així com foren recollides diverses metralladores, molts fusells i municions.

A la tarda, enviaren altra vegada els avions, als quals torna a sortir al pas la nostra aviació, que els féu fugir cavardament.

Els nostres avions, de manera heroica, atacaren descendint i amb les metralladores desferen materialment la columna facciosa que durant la nit havia avançat silenciosament; els feren un gran nombre de baixes i els feren recular en una vergonyosa desbandada.

Els rebels havien juntat gran nombre de facciosos, més de dos mil, procedents de Saragossa, Osca i Zuera, i que, tal com deiem, han quedat desfets.

Cal fer destacar l'heroic esforç de tots els milicians, caps i oficials lleials i del regiment núm. 3 de Madrid que es troba amb els nostres herois.

Molts dels camions facciosos que transportaven municions i gasolina han estat incendiats per les nostres forces.

Els presoners que s'han fet ens han comunicat que l'atac que fa algunes dies ens volgueren fer des d'Almudévar, era ja per prendre Tardienta, i que davant del fracàs, desesperats, van afusellar el tinent coronel que manava aquelles forces feixistes, acusat d'ésser el responsable del fracàs.

Els presoners ens comuniquen que la desmoralització davant la derrota, feu grandiosa en els rengles rebels i per això es decidiren a afusellar aquell tinent coronel.

Els generals traïdors a la República

La traició dels generals i oficials facciosos, estudiada i preparada hipòcritament des del Poder pels qui el detentaren durant el bienni negre, va fent-se cada vegada més feble i va anant cap al seu total aixafament.

Tota l'opinió honrada de Catalunya i de la República maleeix els criminals que feren i mantenen encara — qui sap si per temença del càstig inexorable que els aplicarà el poble — la subversió que tantes víctimes ha fet per tota la Península. Aquesta dissortada subversió que volia atacar els principis democràtics que el poble havia legalment instituït.

Però no reeixiran, aquests bandits! No aconseguiran fer recular un sol pas les conquistes constitucionals que la República s'ha donat. No podran alterar el més mínim el contingut de l'Estatut de Catalunya — un dels pitjors enemics que tenen perquè l'Estatut és sinònim de llibertat i ells, aquest bell mot que vol dir dignitat humana, no el poden comprendre ni pair. No, no obtindran cap dels seus objectius troglodítics i bestials; ans al contrari, faran que tots els pobles hispànics se sentin més units en la defensa de les recents conquistes revolucionàries que ells, amb llur cecitat i feresa, han impulsat.

Armen els moros, ara, ells, els sedients cristians. Cristians! I voldrien fer envair de moros la República on lluiten els nacionalistes de Bascònia, que sinceramente senten el cristianisme.

Parlen a cada moment del seu amor a Espanya. Sí, molt patriotes! I si no fossin els braus marins lleials que ho impedeixen, portarien altra vegada els energumens sanguinaris del Terç Estranger perquè tot el país es convertís en un mar de sang més gran que el que amb la seva bogeria ja han originat. Molt patriotes, sí! I no s'aturarien a enfrontar els mercenaris del crim que tenen al vei continent, contra els propis espanyols.

No és per Déu ni per Espanya que aquests militars traïdors s'han llançat al carrer i han encès la guerra civil. Es pels seus interessos mesquins d'homes egòlatres. Es per mantenir els seus privilegis de casta, feudalistes, alimentats pels Gil Robles, pels Lerroux, pels Cambó i Alcalà Zamora.

Però s'atansa el final d'aquests i de tots els facinerosos que han volgut portar la República a l'abis. La matança que ells han atiat, els encaiça a ells mateixos. El poble ho recordarà i ho tindrà ben present quan, a no trigar, cauran a les seves mans.

Moriran, sense remissió possible, ofegats en la sang que ells mateixos han fet vessar.

Una avançada de la columna Del Barrio

Unió General de Treballadors
Federació Catalana

Partit Socialista Unificat de Catalunya
Adherit a la Internacional Comunista

TREBALLADORS I ANTIFEIXISTES

Per a demà diumenge, a les deu del matí, al teatre Olympia

GRAN MITING

Què cal fer per a guanyar la guerra contra el feixisme?

Parlaran

ANGEL GUTIERREZ, EMILI GARCIA,

PERE ARDIACA

JOAN COMORERA
Secretari general del P. S. U.

JOSEP DEL BARRIO
Secretari general de la U. G. T. a Catalunya i cap de la primera columna antifeixista al front d'Aragó

PRESIDIRA JOAN FRONJOSA

TREBALLADORS: NO HI MANQUEU!

Mentre Gil Robles aconsella als rebels que vagin resistint...

Els exèrcits de la llibertat prosseguexen la seva marxa triomfal

Madrid. — En la nota radiada aquesta tarda des del Ministeri de la Guerra, després de dir-se que continua l'absoluta tranquil·litat i que es treballa en tots els tallers i establiments amb tota normalitat, s'afegeix que aquests dies s'està organitzant un veritable exèrcit amb la necessària instrucció militar. Part d'aquest exèrcit està ja al front combatent l'enemic i sembrant la desmoralització entre aquests caps facciosos que, portant a la rebel·lió una part del país, creien que se'ls sotmetria Govern autoritats i poble. Sens dubte pensaven en aquell 23 de setembre, en què bastà un telegrama de Primo de Rivera, posat al ministre de la Guerra des del palau de Capitania General de Barcelona, per a donar el cop d'Estat, i creieren que ara passaria igual.

No obstant, Gil Robles, mentre feia protestes d'adhesió al règim, entretant es dedicava a decretar, quan ocupà la cartera de ministre de la Guerra, traslats i cessis de caps que s'havien distingit per llur fidelitat a la República, i altres maneiga igualment sospitosos.

La veu de la rebel·lió s'ha frustrat i a aquestes hores els facciosos han de limitar-se cada dia a procurar que els falangistes i requetés que els seguexen no se'n vagin, i així veiem com Gil Robles, en un telegrama enviat des de Lisboa a Valladolid a Lucindo de la Calzada, li diu que continuin resistint.

L'aviació addicta a la República ha bombardejat intensament punts estratègics de concentracions enemigues amb eficaços resultats, i ha obtingut l'objecte cercat pel comandament a Andalusia i Extremadura. Les nostres comunicacions Asturies, Santander Bilbao i San Sebastián, són normals i ni per un moment no han estat interrompudes. L'esquadra seguexi exercint la vigilància acostumada. En alguns punts d'Andalusia, les nostres tropes han continuat atacant l'enemic, i li han infligit un càstig dur. S'ha ocupat Poza Blanco i posicions importants costeres. A Oviedo continua a aquestes hores una lluita intensa. La nostra aviació ha castigat les forces rebels i bombardejat la caserna on hi ha Aranda. Un avió enemic aconseguit per una granada de les nostres forces, ha caigut envoltat de flames, i han mort carbonitzats els seus tres tripulants.

A Buitrago la lluita també és intensa, igual que a Lozoya.

A Navalperal, no hi ha novetat, així com tampoc a Don Benito.

A Peñarroia també hi ha tranquil·litat.

Les forces que van sobre Terol han ocupat posicions importants. L'aviació ha fet reconeixements també d'importància.

S'ha ocupat el poble de Parades; s'ha castigat l'enemic i s'han recollit diverses metralladores i un morter.

El comandant del «Almirante Miranda» és destituït

El comandant de l'«Almirante Miranda» es destituït i posat a disposició del ministre de Marina, per ordre del Comité Central de les Milícies Antifeixistes, per la impericia demostrada en l'operació de sortida del vaixell, que per l'avaria produïda ha ocasionat el retard d'unes hores.

En substitució de l'esmentat comandant, el Comité Central de les Milícies Antifeixistes, ha nomenat el que fins ara havia estat primer contramestre.

Es el nou estil...

(c) Ministerio de Cultura 2005

Generalitat de Catalunya

S'anuncia un decret molt interessant de la Conselleria de Justícia i Dret

El President no va fer manifestacions

Els periodistes que cada dia van al Palau de la Generalitat a fer informació, van esser rebuts pel President, el qual els va manifestar que havia tingut desig de saludar-los i que no tenia cap notícia per a comunicar.

Complimentaren el President de la Generalitat: Abel Velilla, Josep Salilles, tinent coronel de Carrabiners, Francesc Puig, president del Jurat Mixt de la Metallúrgia i delegat de la Generalitat a les minès d'Ossort, J. Ferrer; Fiscal militar de la quarta Divisió, Pere Rodríguez; alcalde de Terrassa, Samuel Morera i una representació de les Forces de les Esquadres de Catalunya, acompanyada dels seus caps a donar-li les gràcies per les atencions del President, i també li feren present els seus respectes i lealtat del Cos.

El Consell de Govern celebrat ahir va continuar l'estudi de les condicions socials i polítiques del moment

Ahir, a dos quarts de cinc de la tarda, celebrà reunió el Consell de Govern de la Generalitat, sota la Presidència de Joan Casanoves, i amb assistència de tots els consellers.

La reunió acabà a tres quarts de vuit. En sortir el Cap del Govern manifestà als informadors que el Consell havia continuat l'estudi de l'actuaditat política i social del moment per a seguir la seva tasca d'estructuració. Hem aprovat diversos Decrets, complementaris dels que s'han vingut publicant aquests darrers dies, entre els quals n'hi ha un del Departament de Justícia i Dret, molt interessant, que es publicarà demà

Dites les anteriors paraules, el President del Consell s'acomiadà dels periodistes amb la seva acostumada amabilitat.

∴

El coronel Mangada ha trames al President Companys, del qual és antic amic, una postal amb una poesia vibrant d'amor i d'efusió per a Catalunya i per a l'hora heroica que vivim.

La tarja és datada a Navalperal, el dia 10.

∴

El President de la Generalitat ha contestat la carta que li va ésser adreçada per la «Commission de Solidarité» domiciliada a París i en la qual comunicaven la tramesa a Catalunya de dos camions de queviures.

En la resposta del President s'expressa la gratitud del poble català i els seus sentiments de fraternitat, amb una salutació per al poble francès.

Joan Casanoves va rebre diverses visites

El Cap del Govern va passar el matí al seu despatx oficial del Parlament. Va rebre la visita, entre altres, del diputat Josep Pontbernat, el diputat Bilbeny (que acompanyava una Comissió de Mataró), el comissari de la Generalitat a Tarragona, Lluís Mestres, amb el qual va conferenciar una estona, i el diputat Manuel Galés, que marxa al cap de la columna sortida de Tarragona que opera al front aragonès, el qual li va donar compte de l'estat de les operacions en aquella zona.

El diari ho diu...

"El Diluvio" escriu que la sublevació serà esclafada amb els diners dels mateixos traidors:

«En vidas y en haciendas pagarán los facciosos el tremendo crimen perpetrado contra España. Y si no alcanzara el dinero de esos forajidos para combatir-les basta su definitivo aplastamiento, ahí está toda la riqueza nacional que íntegramente podrá invertirse en la noble empresa de librarnos de las ignominias del fascismo.

Enormes son los recursos, inmensas las reservas de que disponemos contra el vandalismo militarista clerical. Por el contrario, nuestros enemigos disponen de muy menguados medios para la lucha. Sólo cuentan con el producto de las rapiñas a que se entregan en las ciudades ocupadas. No son en realidad unos insurrectos, sino unos bandidos.»

∴

"Solidaridad Obrera" replica amb vivesa les imputacions d'incultura llançades, com un insult, als heroïs populars, perquè la lluita ha ocasionat danys en algunes obres d'art:

«Toda la cultura de determinados pueblos cultos, sirvió para fusilar a Miss Cavell, para bombardear a mujeres y niños, y para demoler la catedral de Reims. ¿Qué dijeron entonces esas lloronas de España y del extranjero? Nada. Azuzaron la barbarie con su adhesión troglodita y firmaron documentos como el de los 93 sabios alemanes justificando la guerra con la guerra. Nosotros aun no hemos legado a esos extremos irracionales. Nuestra solidaridad, nuestra potencia humana, es más alta, más pura, mas eficaz, y más reflexiva. Y no vertemos las lágrimas de los tronos por la caída de Jerusalém.»

∴

Cal afegir — cosa que callen "hàbilment" els reaccionaris — les grans quantitats de valuosissimes obres d'art salvades de la destrucció pel poble en els moments més greus de la batalla...

"La Publicitat" comenta l'evolució soferta per l'opinió internacional, sense excloure la més moderada, a mesura que ha anat coneixent la realitat dels fets esdevinguts al nostre país:

«En tres setmanes els observadors europeus han evolucionat sensiblement; els fets parlen amb massa eloqüència perquè pugui adulterar-se el sentit reaccionari de la sublevació. La ràdio ha popularitzat la idiotesa del facciós Queipo de Llano, i premsa estrangera que al principi l'havia tractat amb cert respecte ja se li descara i el qualifica d'imbècil o de boig. D'altra banda a tot arreu s'adonen que el Govern de la República conserva la seva autoritat i tothom veu que disposa de recursos mes que suficients per a normalitzar el país. I això si que ho respecte i encara en fa mes veure tot un poble disposat a jugar-se la vida en defensa de la seva llibertat i dels seus ideals. Tothom s'adona que allò que tres setmanes enrera eren turbes furioses avui ja és un exèrcit que creix i es disciplina i esdevindrà irresistible ben aviat. Això és el que pesa en el criteri dels que ens contemplen, i els que som darrera el front hem de donar-li la balançada amb la nostra activitat productora.»

∴

A "La Humanitat", A. Rovira i Virgili fa notar com s'ha ampliat, per la força dels fets, l'esfera de sobirania de Catalunya:

«Cal remarcar la gran transcendència política dels decrets que, en aquestes últimes setmanes, ha promulgat el Govern de Catalunya. Sota la pressió de les exigències de la guerra, el règim català s'està transformant fecundament. De la semi-autonomia de l'Estatut estret, passem de pressa a una àmplia autonomia de tipus federal.

I aquesta transformació no és deguda, com veiem prou bé, a campanyes doctrinals ni a reivindicacions històriques. Es deguda a les necessitats reals i actuals del nostre poble. Allò que els recels unitaristes van retallar, ara ho estampia la força mateixa de la realitat.

Per a viure, per a progresar, per a triomfar, Catalunya necessita més llibertats i més facultats que les contingudes a l'Estatut. Gràcies a les que tenia, va poder resistir el cop formidable de la rebel·lió militar. Per a ésser plenament victoriosa, per a assegurar la seva llibertat nacional i la de tots els pobles d'Espanya, Catalunya ha de tenir totes les atribucions de sobirania que implica el règim federatiu.»

Ajuntament de Barcelona

Manifestacions de l'alcalde de Barcelona

Serà derruïda la presó de dones

En l'entrevista celebrada ahir al matí amb l'alcalde, Pi i Sunyer va dir als periodistes que venia ocupant-se d'un antic problema que afecta el districte cinquè. Es el de la Presó de Dones.

Malgrat que en l'esperit de la revolució — va dir — ja hi havia aquesta reivindicació, nosaltres, degut a les gestions portades a terme abans del moviment, havíem fet ja unes gestions que havien produït un resultat satisfactori.

—Coincideix tot això — va continuar l'alcalde — amb les recents disposicions de la Generalitat sobre presons i, per tant, anem a començar l'enderrocament de la presó de dones la setmana entrant. Pel que es refereix a les recluses, no hi ha problema, puix que actualment n'hi ha molt poques.

Durant el matí l'alcalde va ésser complimentat per August Gonçalves d'Azevedo, Capità de Mar i de Guerra de Portugal, que ha vingut a la nostra ciutat amb el contratorpediner portuguès «Dauros». L'acompanyava el Cap d'Estat Major i el cònsol general de Portugal, Alfred Casanova.

Dos partits de futbol, benèfics

El F. C. Empordanès ens comunica que per tal d'augmentar la subscripció a favor de les víctimes del moviment feixista, ha organitzat per a diumenge vinent, al matí, el següent programa de futbol: de nou a onze, Petits Europeus contra F. C. Empordanès (Infantils). D'onze a una, A. C. Provençal contra F. C. Empordanès (primers equips), al Torrent de les Flors, 50.

Un dipòsit d'armes i de plata

Uns agents de vigilància, en un escorcoll que feren a la torre del carrer Company, 1, propietat de Macià Roca, es trobaren soterrats una pistola, un revòlver, municions per a aquestes dues armes i 7.020 pessetes en argent.

Tot el trobat i el propietari de la finca passà a disposició del Comissari general d'Ordre públic.

La revolució ha entrat també al Palau de Justícia

El Comitè de Justícia que actua al Palau de Justícia es reuní ahir al matí a l'efecte de tractar d'assumptes relacionats amb la tasca que te encomanada.

La reunió continuava a l'hora que abandonava el Palau de Justícia, i poguérem parlar breus moments amb el delegat del Comitè pro Presos de la Confederació Nacional del Treball al dit Comitè, camarada Batlle, el qual ens manifestà que la reunió que hom celebrava estava destinada a estudiar els antecedents polítics del personal d'aquell departament, amb les llistes que els facilitaren.

—Cal tenir present — ens manifestà — que solament revisem els antecedents polítics per tal de refermar el règim.

La llista dels que considerem que han de cessar, la presentarem al conseller de Justícia perquè la converteixi en Decret

Tota la nostra actuació és d'acord amb el conseller, amb el qual desitgem — i ho hem aconseguit — estar amb la major harmonia.

També tractarem d'altres assumptes molt interessants que encara no estan acordats i que no els puc comunicar. La tasca que realitzem — digué finalment el camarada Batlle — és veritablement revolucionària dintre de la Justícia.

Sembla que un dels acords que hom prendrà serà la proposta del lletrat Eduard Barriobero, per a la presidència d'aquesta Audiència.

Segurament hi haurà la proposta d'altres nomenaments, com el de fiscal i de degà dels Jutjats d'Instrucció, els quals recauran en persones afectes a l'organització.

Unió General de Treballadors

Ràdio U. G. T.
(Comitè Nacional)

A partir de dimarts passat, el servei especial de notícies que es transmetia diàriament en els idiomes alemany, anglès i hongarès, serà reforçat per la transmissió en altres dues importants llengues europees.

Per sortir al pas de la campanya difamatòria que porta a terme la premsa polonesa — campanya que té gran repercussió en països com Alemanya i Txecoslovàquia — s'ha aconseguit organitzar un servei en llengua polonesa. La importància que els facciosos concedeixen a aquella premsa es dedueix del fet que es informada, a diari, des del quarter general dels revoltats, per mitjà de «reportatges» i anàlisis de la situació que, amb una pretesa objectivitat, llancen tota mena d'infàmies sobre les tropes lleials sota la signatura del publicista americà H. R. Knickerbocker.

Al mateix temps, el servei serà ampliat amb la radiació de notícies en llengua francesa.

El servei polonès serà efectuat, diàriament, a les 13'15 i a les 21'30. El francès, a les 13'30 i a les 21'45. Ambdós en ona curta de 41'6 metres.

Els altres serveis seran radiats a les hores acostumades.

José Luis de Prat, el del bienni negre

El Jutjat de guàrdia rebé un avís telefònic que a la carretera del Morrot hi havia un home mort, sense identificar.

El Jutjat acudí a aquell indret a l'efecte d'ordenar l'aixecament del cadàver i la seva conducció al dipòsit judicial i incautar-se dels documents que portava.

El mort resultà ésser l'advocat fiscal del Tribunal de Cassació de Catalunya, Josep Lluís de Prat, el qual havia exercit amb el caràcter de tècnic la Conselleria de Justícia, durant el mandat del Govern Lerroux-Gil Robles.

VIDA CULTURAL

LA REVOLUCIO AL TEATRE

Avui els teatres obriran les seves portes per primera vegada des que la sublevació feixista va interrompre en sec les activitats teatrals.

Els teatres de Barcelona funcionaran en unes condicions noves que trenquen la seva organització tradicional. La nova organització pretén destruir els defectes del sistema econòmic que regia el món del teatre; pretén suprimir les injusticies i les immoralitats. Es tracta d'una organització inspirada per la millor de les intencions.

Es probable que siguin suprimides moltes injusticies i moltes immoralitats, però cal tenir en compte que aquesta nova organització ha estat improvisada en uns moments de febre revolucionària, mentre el poble està en armes per a abatre el gran capitalisme. Es probable, per tant, que no sigui una organització perfecta i cal que els revolucionaris que desitgen contribuir a l'establiment d'una Societat més justa, considerin la cosa com un assaig; com a susceptible d'ésser modificada, si la realitat demostra que hi ha hagut error en algun detall.

De moment, la revolució al món del teatre s'ha limitat a l'aspecte material.

Cal revolucionar, també, les orientacions del teatre. Els seus treballadors, des dels primers actors fins als acomodadors, han de tenir consciència de l'alta missió que el teatre ha de complir en la nova societat i han de bandejar dels escenaris totes les estupideses que han fet les delícies d'una burgesia idiota i han enmetzinat l'esperit d'un poble ingenu.

Cal evitar, també, que per reacció sigui entronitzat aquest transcendentalisme buit i sense consistència, aquesta cosa confusa que sovint ha intentat arrelar als escenaris del país.

Cal dotar el teatre d'una humanitat, d'una ambició, d'un neguit, d'un vigor que mai no ha tingut a Catalunya, però que tindrà molt aviat, perquè totes aquestes qualitats naixeran del moviment revolucionari que hem iniciat.

A tots els estudiants del Magisteri de Catalunya

Companys de Girona, Lleida i Tarragona:

L'Associació d'Alumnes de l'Escola Normal de la Generalitat, adherida des de la seva constitució a la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, s'imposa el deure de cridar-vos l'atenció sobre la transcendència d'aquest moment que està vivint el nostre poble.

Cal una nova estructuració de les nostres institucions docents; cal imposar una depuració i una reorganització? Vosaltres teniu un lloc assignat a aquesta tasca. Agrupeu-vos els que estigueu identificats en el moviment que inicia la F. N. E. C. incorporant-se als rengles de l'obrerisme revolucionari i interveniu les vostres Associacions escolars o creeu-ne allà on no existeixin.

Adreceu-vos urgentment per a tota aquella informació que us calgui a la Secció d'Alumnes de l'Escola Normal de la Generalitat (F. N. E. C.-U. G. T.) pavelló anex a la Universitat de Barcelona.

Butlletí de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya (U. G. T.)

Han ingressat a la F. N. E. C. els estudiants de l'Escola Superior d'Agricultura, constituïts en Associació professional.

Es reben nombroses adhesions dels estudiants dispersos per tot Catalunya. La primera fou del company Dalmau, que immediatament de constituït el Comitè ens envià des de Girona el següent telegrama: «Completament identificat amb els vostres acords rebeu com a representant de Filosofia la meva adhesió.»

El comissari adjunt Eduard Ferrer convoca amb urgència tots els estudiants de Catalunya per formar les Milícies universitàries o per col·laborar al servei civil.

La Comissió delegada per la F. N. E. C a l'Escola de Comerç s'ha incautat de l'Associació d'Estudiants Mercantils de Catalunya i ha intervingut la secretaria de l'Escola esmentada.

Als deixebles de l'ex-Escola de Belles Arts

El Comitè Executiu del Bloc Escolar Nacionalista, repetint les consignes anteriorment circulades, ordena a tots els militants que es presentin immediatament al comissari adjunt de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya Eduard Ferrer, per a l'equadrament universitari al servei de Catalunya.

Als estudiants lliures de Catalunya:

La F. N. E. C. (U. G. T.) convoca els companys que s'interessin per la integració dels estudiants en el moviment sindical a la reunió que tindrà lloc dilluns vinent, a les onze, al local de la Federació, pavelló anex a la Universitat de Barcelona.

Als alumnes de l'Escola Normal

Es convoca els companys de l'Escola de Comerç, que vulguin adherir-se a l'Associació d'Estudiants Mercantils de Catalunya, que passin per l'estatge de l'Associació (al local de la F. N. E. C.) pis segon, des d'avui, d'onze a una del matí.

El Comitè d'Alumnes de l'ex-Escola de Belles Arts (Llotja) prega a tots els alumnes de la dita ex-Escola que passin el més tard dissabte per la nova secretaria de l'Associació situació a l'Escola Superior de Belles Arts de Catalunya (Casp-Girona).

Es convoca tots els ex-alumnes de l'Escola Normal de la Generalitat a la reunió que tindrà lloc avui, a les sis de la tarda, al local social de la F. N. E. C. (U. G. T.), pavelló anex a la Universitat.

Associació Musical Hispània

El Comitè Permanent de l'Associació Musical Hispània (U. G. T.) posa a coneixement dels seus associats que, per dificultats sorgides a última hora, l'Assemblea que ha de celebrar-se demà diumenge, es farà al local dels Cors de Clavé, en lloc del Teatre Romea, com primer es va notificar. L'hora de la reunió no ha sofert variació.

La col·lecció de pintura de Francesc Cambó passa, completa, al Museu de Catalunya

El Comitè peninsular de la F. A. I. ha lliurat al conseller de Cultura, perquè ingressés al Museu de Catalunya, i passés a ésser, així, patrimoni del poble, la col·lecció particular de pintura de Francesc Cambó.

El Conseller de Cultura es complau a dir com han estat salvaguardades per militants de la C. N. T. i de la F. A. I. aquestes obres d'art, durant els dies que han estat en el domicili incautat.

Els cinemes funcionen cada tarda

El Sindicat del Cinema, ens assabenta que cada dia, de quatre a vui de la tarda, tots els cinemes de Barcelona funcionaren amb un escollit programa de films i els locals de primera categoria, ultra el programa, seran amenitzats per números de varietés, acompanyats per orquestres compostes de professors del Sindicat Musical de Catalunya.

En el moment actual, no ha estat possible de donar tots els programes de les pel·lícules que es projecteran en el local, però es procurarà de donar-los al públic, per mitjà de la premsa, al més aviat possible, a l'efecte de donar regularitat a aquesta magna empresa de què s'ha encarregat el Sindicat del Cinema.

F. T. E.

Ens plau posar en coneixement de tothom, que totes les seccions de la F. T. E. que es trobaven instal·lades a l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30), a partir de dilluns vinent, dia 17, es traslladaran al passeig de Gràcia, 80, pral.

La Comissió.

(c) Ministerio de Cultura 2005

IBERIA ENFORA

L'atzar de la nostra vida una mica agitada ens ha portat sovint a terres estrangeres. Aquest viatjar un si es no és forçós, ha fet que establíssim lligams d'amistat o de simple coneixença amb un bon nombre de ciutadans de distinta nacionalitat; tots ells, salvant ben poques excepcions, ens han palesat sempre un desconeixement absolut del que era la vida social del poble espanyol. Els uns veien el poble ibèric a través d'un cartell de curses de braus; d'altres cobrien tots els ciutadans d'Ibèria indistintament amb el capell cordovès o bé li posaven a la cintura el fatídic «couteau catalan». Arran de la nostra desfeta del 1934, quan l'exili ens portà de la ceca a la meca, tinguérem ocasió d'il·lustrar amb la ploma i amb la paraula una gran quantitat de gent que, àdhuc simpatitzant amb la nostra causa, ens consideraven amb un cert aire de curiositat.

Els catalans particularment, sabem la saliva que cal gastar a l'estranger per tal de fer entendre a la gent que la Península no és una immensa i eterna cursa de braus, ans bé un paquet de nacions mal lligades, premsades i estrangulades per uns motlles seculars plens de rovell.

Actualment, fa pena llegir la gran premsa d'informació estrangera. Del plet que es ventila ací am bsang, hom no en vol veure sinó el caire anecdòtic, la part espectacular. A no ésser pels diaris esquerrans, i, sobretot, pels òrgans dels grans partits proletaris, l'estranger viuria a la lluna «in eternum». Tanmateix, aquesta vegada, com que el que es decideix no és tan sols l'esdevenidor immediat del nostre país, sinó especialment l'esdevenidor de la civilització europea, alguns sectors d'opinió estrangera fins avui indiferents a la nostra sort comencen a alçar tímidament el vel de l'«imbroglio» hispànic.

El papu del comunisme, tan suat i rebregat, ja no rendeix l'efecte d'antany. Això es comprèn: és que a l'hora actual la gloriosa U. R. S. S. va al davant de la civilització contemporània i, en lloc de constituir un espantall, és la prova més esclatant del que pot assolir un poble on l'esforç de cadascú tendeix a la prosperitat general.

Per altra part, la bèstia feixista ha causat danys tan terribles a la humanitat, que ha acabat per concitar contra ella l'animadversió de tothom. Si no fos per aquesta rierada de dolors que ha anat deixant el feixisme darrera seu, la guerra civil que uns malvats desencadenaren en mala hora no hauria commogut gaire els espectadors estrangers; però es dóna el cas que el que està passant a casa nostra és un episodi dels molts que tenia preparats l'estat major del feixisme internacional. Llavors, com que de l'èxit o de la desfeta d'aqueixa empresa depèn la guerra o la pau, les nacions que no volen tastar les castanyes amargues del feix es commouen i es belluguen amb el fi de contrarestar l'ofensiva blanca.

De tots els crims que han comès i cometen els feixistes d'ací, potser el més greu és el d'haver fet del nostre territori un camp d'experimentació al servei del feixisme forà. Car avui, qualsevol que tingui ulls a la cara veu clarament que la Península estava destinada, en cas de triomfar el feix, a servir de base naval, militar i aèria a les potències negres, als descendents d'Atila i Neró, contra els països que encara romanen fidels a la democràcia i als drets de l'home. Espanya en mans d'aqueixa xurma cruel, Grècia militaritzada, els covards del braç estès haurien pogut atacar impunement les dues grans defensores del dret i de la llibertat: França i la U. R. S. S. No cal dir que, en cas de reeixir, l'albada socialista que ens havia vingut d'orient s'hauria esmorteït per qui sap quantes dècades. Però ara que el nom de les terres ibèriques ha desvetllat un xic més de curiositat que en altres ocasions, és arribat el moment de mantenir despert l'esperit universal sobre la nostra terra; puix que així com, d'haver perdut nosaltres, s'anava a retrocedir cap a les gestes vergonyoses del segle XIX, d'avui endavant correrem un xic més del que teníem acostumat per tal d'apropar-nos a l'esplendor oriental, guia i senyera dels treballadors.

De retruc, haurem donat plena confirmació al vell adagi que tots coneixem: «Qui tot ho vol tot ho perd», la profunda filosofia del qual podrem brindar als pares de la pàtria que ens han fet sortir de polleguera.

CARLES CARQUÉS

Ràdio Central de Moscou us parla en espanyol

Avui, dissabte. — Primera emissió: Revista de la setmana. Respostes a preguntes.

Demà, diumenge. — Primera emissió: Conte infantil, «Els tres obesos».

Segona emissió: Els rics d'ahir, i els rics d'avui. Notícies soviètiques i internacionals.

Les emissions s'efectuaran: Dijous i dissabtes, de les 18 a les 19 hores. Argentina (22 a 23 de Grennwich-Espanya), per ones de 25 metres i 1744. La segona mitja hora dels dijous, per 25 metres es radia en portuguès.

Els diumenges, de les 14 a les 14,30 de l'Argentina, 18 a 18,30 de Grennwich, ona de 19'76.

Cada dia: de les 19 a les 20 de l'Argentina, 23 a 24 d'Espanya (Grennwich), ones 31'51 i 1744 metres.

Demanem als radioients que ens escriguin amb impressions sobre les emissions. Contestem totes les cartes i trametem postals soviètiques.

La nostra direcció és: Ràdio Central, Moscou. U. R. S. S.

Un militar sospitós a disposició del jutge

La policia ha posat a disposició del Jutjat de guàrdia el comandant de l'exèrcit en situació de disponible Pere Suárez, damunt del qual recauen sospites que pot haver intervingut en la preparació dels passats successos feixistes.

La neteja a les corporacions públiques ha d'ésser autèntica i rigorosa

En algunes corporacions s'ha iniciat una obra de sanejament amb l'expulsió dels funcionaris desafectes al règim, que han aprofitat la seva situació per a sabotejar-lo.

La cosa ve, en principi, contra els funcionaris que han actuat políticament contra el règim. Però la neteja no pot limitar-se a això. A les oficines de les corporacions públiques hi ha gent immoral, la presència dels quals en aquelles oficines ha arribat a fer que els funcionaris honestos, que són la majoria, se sentissin avergonyits de la seva condició de funcionaris per la fama pèssima que la immoralitat d'aquells donava a la professió.

Els immorals són gent hàbil a encobrir les seves immoralitats i hàbil a col·locar-se bé en totes les situacions polítiques. L'honestedat dels seus companys, incapaços de delatar-los per un elemental sentit del decòrum, afavoreix les seves maniobres.

En tots els canvis polítics produïts sota la monarquia i sota la República els aprofitadors aconsegueien sempre millorar la seva posició a les corporacions públiques. Ho aconsegueien tant si el canvi era favorable a les dretes, com si ho era a les esquerres.

Però el canvi que s'està operant ara al país és un canvi autèntic, i no pot tolerar-se que els immorals, com els reaccionaris, amb una maniobra hàbil, continuïn tenint a les seves mans els ressorts de l'administració pública. Si això es tolera, els uns entorpiran l'obra de la revolució i els altres continuaran robant com en els millors temps de la monarquia.

I cal tenir en compte que la neteja ha de comprendre de de l'alt funcionari que pot desballestar des del seu càrrec tota una administració, fins als funcionaris de poca categoria que després del 6 d'octubre es van posar l'uniforme d'oficial de complement per a prendre una part activa en la repressió i ara dirigeixen entusiàsticament diversos serveis; fins als petits funcionaris que, posats al servei de Proveïments, s'embutxaquen els pots de llet i s'enduen els bacallans secs sota el braç.

El diputat Manuel Galés diu que els feixistes de Saragossa han despullat de l'uniforme militar els soldats

Ahir, al Palau del Parlament, els periodistes van tenir ocasió de conversar amb el diputat al Parlament català, Manuel Galés, al qual van demanar detalls de les operacions que la columna de Tarragona realitza al front aragonès.

Manuel Galés els va pregar reserva respecte als detalls de les operacions, i va afegir:

—El que cal fer immediatament és canalitzar l'entusiasme i l'ímpetu dels nostres milicians, a base d'organització i disciplina, i infondre als components de les columnes aquest caràcter militar que es necessari en accions com les que realitzem i que hem de realitzar encara. No parlo per la nostra columna, que, formada a base del Regiment d'Almansa i part del de Xiclana, amb guàrdies civils i carabiners, ja funciona amb un ordre perfectament militar. Es a les columnes on predomina l'element milicià, que cal canalitzar aquest ímpetu, car porten tanta empenta que volen anar sempre endavant i és difícil deturar-los. Altrament, l'esperit i la moral dels nostres homes són magnífics. En canvi, el dels facciosos és diferent. Per bons conductes sabem que a Saragossa lluiten amb dos adversaris: amb els que són a dintre, i que no els deixen un moment tranquils, i amb nosaltres. O sigui que es veuen sotmesos a dues lluites, una interior i l'altra exterior. I per si això fos poc, els soldats no estan amb ells i s'han vist obligats a despullar-los per tal d'utilitzar els seus uniformes els feixistes. Els informes que tenim de gent escapada d'allà i d'altres que es juguen la vida diàriament per tal de fer arribar notícies al nostre front ho confirmen totalment.

Finalment — digué Manuel Galés — he de dir-vos que tot el que es digui del comportament de la guàrdia civil és poc al costat del que mereixen, puix que ells són ben bé la base de la columna.

Tot seguit Manuel Galés va passar a conferenciar amb el cap del Govern.

El sumari Pau Cirera

Complint l'acord del Comitè Central del Partit Socialista Unificat de Catalunya, els nostres delegats al Comitè Central de les Milícies Antifeixistes, posaren al sumari incoat damunt l'actuació de Pau Cirera i a aquest mateix, a disposició de la Comissió d'investigació.

La Comissió d'investigació, però, ha cregut que aquest cas sortia de la seva esfera d'acció i ha deixat al Partit Socialista Unificat en llibertat de prendre les resolucions que cregui pertinents.

Aquestes resolucions seran preses immediatament.

Festivals artístics al front aragonès

D'acord amb el Comitè Central de Milícies, el nostre fraternal col·lega «Las Noticias», en el seu anhel de servir per tots els mitjans la causa de la República, que defensa el poble alçat en armes, organitza una sèrie de festivals artístics que tindran com a escenari la reraguarda del front aragonès, on les columnes de braus milicians que partiren de Catalunya lluiten heroicament contra les forces feixistes de l'ex-general Cabanellas.

Encara que fins avui no havia estat publicada aquesta iniciativa, nombrosos elements s'han ofert per a col·laborar als esmentats festivals. No obstant, «Las Noticias» ens prega que fem una crida a tots els artistes que es troben a Barcelona perquè acudeixin a adherir-se a obra tan meritòria.

A aquest efecte, «Las Noticias» ha instal·lat una oficines en el seu edifici de la Rambla dels Estudis, 6, baixos, la qual funcionarà tots els dies feiners, de quatre a vuit de la tarda. En aquesta Oficina es rebran les inscripcions de tots els artistes que vulguin actuar en honor dels defensors de la Llibertat.

El Comitè Central de Milícies, amb el qual «Las Noticias» es troba en contacte permanent, ofereix tota mena de garanties personals als qui col·laborin en aquesta obra, posant a la seva disposició autocars que facilitaran els companys del ram de transports i grups de milicians que donaran escorta a l'expedició artística que haurà de sortir cap al front.

Un element perillós detingut

S'ha detingut i posat a disposició del jutge de guàrdia, Joaquim Pou Guitart, element del partit tradicionalista, al domicili del qual trobaren una pistola, un rifle Winchester i una gorra de les que usaven els carlistes.

A profit dels Hospitals de Sang

Les penyes «Font» i «Ras» han organitzat un partit de futbol a benefici dels Hospitals de Sang, que tindrà lloc diumenge, demà, al camp de la U. E. Sant Andreu (carrer Santa Coloma), a dos quarts de cinc de la tarda. Ambdós equips seran reforçats per elements de primera categoria, i es disputaran una magnífica copa.

L'homenatge a la Vellesa de la barriada de Gràcia

El Comitè de Fires i Festes de Gràcia prega als infants de la barriada que tenien guardioles per a recollir cabals a profit de l'Homenatge a la Vellesa a Gràcia, que vulguin lliurar-les com més aviat millor al carrer de Sant Domingo, 19, casa B. Moderns de Gràcia on també podran dirigir-se els que vulguin ajudar a aquesta obra.

El mateix Comitè fa avinent que degut a les actuals circumstàncies, ajorna fins a nou avís, l'anunciat I Homenatge a la Vellesa a Gràcia. Els fons recaptats a aquesta finalitat queden dipositats ... de Pensions i d'Estalvis.

AL FRONT!

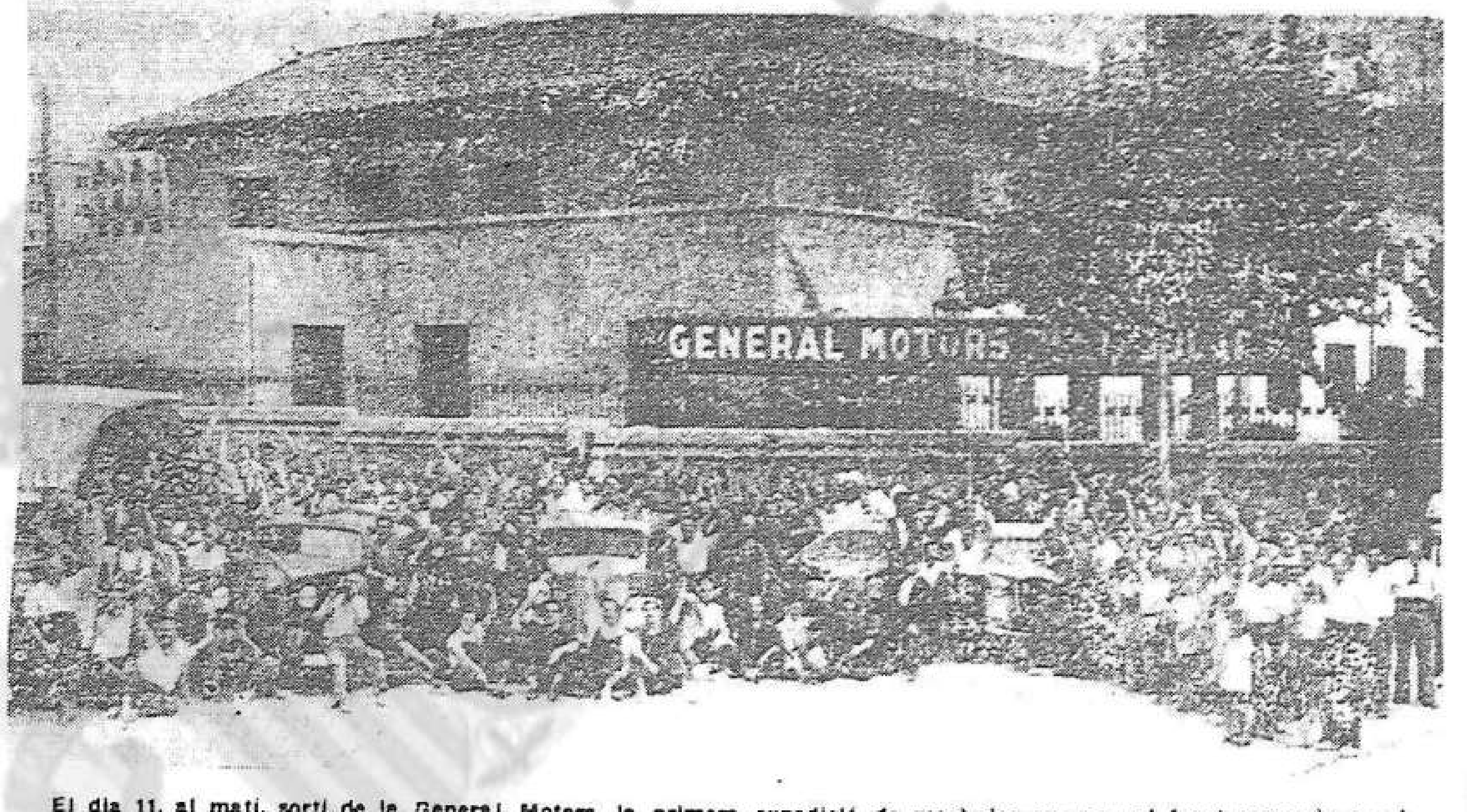

El dia 11, al matí, sortí de la General Motors, la primera expedició de mecànics que van al front aragonès a col·laborar a l'acció de les columnes que s'apresten a l'alliberació dels nostres camarades de Saragossa, per mitjà de l'ajut tècnic en la reparació de tots els mitjans de transport mecànics de què disposen les nostres forces. Formen l'expedició un camió-taller proveït de tot el material (eines, maquinària i accessoris), sota la direcció dels camarades Casanoves, Cordovilla i Naudí; un cotxe ràpid per a serveis d'enllaç i transport de mecànics, en el qual sortiren el cap de l'expedició, Navarro, i els companys Salas, Ventosa, Sancho Piera, Reus i Escarsa; una camioneta «Chevrolet» per a serveis auxiliars, a càrrec dels camarades Mensa, Sàez i López, i un cotxe de remolc. Tots els treballadors de la General Motors i tot sols antifeixistes de la barriada, acomiadaren amb el puny enlaire i gran entusiasme l'expedició, en la formació de la qual han col·laborat amb el mateix interès els treballadors de la General Motors, afiliats a la U. G. T., C. N. T. i P. S. U.

Als propietaris i porters

Cal posar el senyal a tots els pisos i botigues que estiguin per llogar

El conseller de Governació, Josep M. Espanya, ha disposat que siguin retirats de tots els balcons, finestres i altres llocs, els draps blancs que alguns veïns hi posaren en produir-se, fa tres setmanes, els fets provocats per la sublevació feixista.

Així mateix ordena que, tal com era costum, es posin els papers blancs als balcons i finestres d'aquells pisos, i a les portes de les botigues, que es trobin, uns i altres per llogar. Igualment hauran de col·locar-se els corresponents avisos de «Pis per a llogar» a l'entrada de les escales dels edificis on existeixin estatges per llogar.

Per tal que aquestes ordres siguin ateses i complertes amb tota exactitud, s'ha donat ordre als agents de l'autoritat per tal que efectuïn les corresponents investigacions.

En cas d'ésser desobeïdes aquestes ordres, seran aplicades sancions als propietaris i, en cas d'absència d'aquests, als porters.

Companya:

A la fàbrica, al taller, al camp; recapta donatius per ajudar els fills dels nostres germans que han vessat generosament la sang per la llibertat del nostre poble.

Partit Sindicalista

El Partit Sindicalista ha instal·lat un Consultori Jurídic a les seves oficines del carrer Portaferrissa, núm. 22, principal, per tal d'atendre gratuïtament tota mena de consultes i assumptes que li encomanin els obrers, els quals hauran de justificar la dita condició pel corresponent carnet sindical.

Dilluns no sortirà el segon torn de les semicolònies escolars

L'Ajuntament de Barcelona posa en coneixement dels ciutadans interessats, que les Semicolònies Escolars que tenien assenyalat el començament del segon torn per a dilluns vinent, dia 17, resten ajornades fins a nou avís.

Tres caporals i sergent al «Uruguai»

Han estat posats a disposició del jutge especial els caporals Macià Riera i Climent Tarrés i Joan Molet i el sergent Manuel López Sánchez, acusats d'haver intervingut en els passats successos contra les forces eials.

Els detinguts han passat a l'«Uruguai».

COMUNICAT DE GUERRA

Comunicat oficial del Conseller de Defensa, tinent coronel Sandino al President de la Generalitat:

«Avui ha estat atacada la posició de Tardienta; les forces republicanes de la dita posició l'han defensada heroicament, ajudades pels bombardeigs de la nostra aviació, que ha causat nombroses baixes a l'enemic i l'ha obligat a fugir.

L'heroic alferes Cabré, el qual es trobava vigilant al front amb el seu avió de caça, troba tres avions de bombardeig enemics i un de caça. No obstant la superioritat de l'enemic, els atacà, i aconseguí fer caure un aparell de bombardeig enemic i entaulà combat amb el de caça i els altres dos avions rebels. Després d'una llarga lluita, en veure's en situació d'inferioritat, amb tota valentia, l'heroic alferes Cabré es llançà damunt l'avió de caça enemic, i ambdós caigueren a terra.

Aquest alferes, que en esclatar la rebel·lió es trobava de vacances al seu poble, es presentà immediatament a la seva base i reclamà el seu lloc d'honor per lluitar contra els enemics de la República i la seva combativitat i heroisme ha escrit una pàgina gloriosa en l'aviació republicana.»

(c) Ministerio de Cultura 2005

VIDA SINDICAL

L'ACTUAL DINAMISME DEL C. A. D. C. I.

¡Qui ha vist i qui veu la vella entitat de la dependencia mercantil!

Aquella beatitud, aquell «confusionisme» poruc i servil de classe mitjana, aquell to de catalanisme floralesc, aquella rutina, aquell coloisme, la molts dies que han estat substituïts per un dinamisme, una embranzida, un treball, un aire i una fe, que han transformat de dalt a baix tot l'ambient d'aquella casa, ara efectiu baluard del significat treballador del comerç i de la industria.

Amb el recent ingrés a la potent central sindical U. G. T., el C. A. D. C. I. ha afirmat la seva voluntat de no desentendre's de la lluita social, nervi i raó bàsica de la seva existència: això és, esdevenir ajut i orientació de l'home que es guanya la vida dins d'aquesta gran branca de les activitats humanes.

Tot això no vol dir que «fins ara» el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria no hagi fet allò que se'n diu res per als seus milers d'associats i per a la classe mercantil en general. La quasi totalitat de millores que el treballador del comerç havia aconseguit durant llargs anys de mala memòria es devia al C. A. D. C. I. Però arribat l'instant suprem i irresistible d'evolució, fallaren estrepitosament homes i tàctiques els uns per curts de visió i per antiquats i inadaptables les altres.

Cal retre, però, homenatge a una branca de les antigues activitats del C. A. D. C. I. Ens referim a la F. E. T. — Federació d'Empleats i Tècnics — que mes o menys indirectament era en essència alimentada i protegida pel Centre i el portaveu de la qual «Lluita», tants i bons serveis ha prestat als treballadors mercantils en defensa briosa i intelligent dels seus drets com a obrers i com a ciutadans conscients, orientant-los amb constància i energia en aquelles hores de confusionisme i divagació.

Saludem efusivament la prestigiosa entitat, amb la qual ens sentim de plè identificats, i esperem de la bona direcció i entusiasme dels companys del C.A.D.C.I., «moltes coses» per als treballadors en general, això es: per a la nova estructuració social, política i econòmica del país.

R.

NOTICIARI DE LA U. G. T.

C. A. D. C. I.

Un prec dels empleats mercantils del ram de publicitat i el moment actual

VERS LA NORMALITZACIÓ DELS SERVEIS DE PUBLICITAT I PROPAGANDA

D'ençà que els diaris de Barcelona reprengueren llurs publicacions, s'observa una quasi total desaparició d'anuncis. Ja que, sortosament, anem cap a una normalització del treball, no és de raó que els industrials i comerciants deixin de banda les seves acostumades campanyes publicitàries.

La publicitat és el vehicle de transmissió entre l'oferta i la comanda. Malament poden activar-se les operacions comercials si se suprimeix la suggestió al públic. Els nostres companys que treballen en fàbriques, tallers i comerços, aviat es ressentiran d'aquesta actitud que ens atrevim a qualificar de facciosa en els moments actuals.

Després de molts anys de tanteigs i dures experiències, el ram de publicitat ha pogut tenir a Espanya un desenvolupament que s'ha de malmetre entre mesquins egoismes. Centenars de companys mercantils presten llurs energies, cultura i entusiasme a aquest ram dinàmic i propulsor de la riquesa nacional. No és lícit que després de tants anys d'esforços continuats per tal de crear-se un modest viure ho vegin comprometre per l'egoisme de la classe patronal.

Els companys mercantils del ram de publicitat preguem a l'autoritat competent, així com també a les Milicies antifeixistes, que es faci present als industrials i comerciants el deure moral en què es troben de reprendre ben aviat llurs campanyes publicitàries.

Els diaris i revistes de Barcelona, recentment reorganitzats, no s'han de veure privats d'aquesta legítima font d'ingressos. Nosaltres tampoc no podem romandre indiferents davant una actitud que posa en perill els nostres interessos. Els nostres companys obrers no han de tocar les conseqüències d'una manca de comanda per supressió de les suggestions de compra al públic en general.

No existeix cap raó que justifiqui la desaparició de la publicitat quan la vida comercial de Barcelona es troba completament normalitzada i quan els industrials, comerciants i botiguers segueixen beneficiant-se de l'ardor i valentia dels nostres braus milicians.

Sindicat de Dependents de la Indústria Hostalera i Cafetera de Barcelona

El Sindicat de Dependents de taulell de la indústria hotelera i cafetera de Barcelona, que des del primer moment ha col·laborat activament amb el fi d'aconseguir la derrota total dels elements feixistes i feixistitzants, organitza entre els seus afiliats la formació d'una columna destinada a anar d'acord amb les organitzacions competents a ajuntar-se al front de batalla on actuen columnes catalanes i aconseguir per al Sindicat un lloc d'honor entre els que hauran contribuït a la victòria definitiva a favor dels elements antifeixistes de la nostra terra.

Tots els companys que estiguin disposats a sumar-se a aquesta empresa han de passar sense pèrdua de temps per l'estatge social, Rambla del Centre, 30, on hi ha establerta l'oficina d'allistament i on se'ls donaran totes les instruccions pertinents.

Sindicat Fabril i Tèxtil

El Sindicat Fabril tèxtil de la U. G. T. en aquests moments de gran transcendència, prega a tots els obrers del ram que acatin en tot moment les consignes d'aquesta i de la C. N. T. per tal de poder aconseguir el màxim de garanties per a la classe a la qual ens devem, i per la causa dels «antifeixistes que estan lluitant pel pa, la terra i la llibertat».

Reunides les representacions directes del Sindcat de la Indústria Fabril, Tèxtil i Anexes de la U. G. T. i el Sindicat Unic de la C. N. T.,

Convenen a discutir la necessitat de coincidir en un meteix criteri per a resoldre d'una manera pràctica i eficaç l'actual estat de desorientació al voltant de les Bases presentades i en vigor de la U. G. T. i l'escala de salaris presentada també pel Sindicat Fabril de la C. N. T.

Exposades diverses opinions pels dos costats, es concreta definitivament el següent:

Primer. Queden sense efecte les Bases del Sindicat Fabril de la U. G. T. i l'escala de sous de la C. N. T.

Segon. Que els treballadors de l'art fabril de Barcelona dels dos Sindicats i controlat per ells, hauran de cobrar aquesta setmana, d'acord amb el cobrament de la setmana passada, o sia 48 pessetes més el 15 per cent.

Tercer. Que pels dos Sindicats es formarà una ponència, la qual anirà a la creació d'una escala de sous que tindrà per virtut aclarir la situació dels obrers del Fabril en general, ensems que serà un pas per a la unificació del proletariat.

Nota. — En totes aquelles especialitats que cobrin més jornal d'aquests mínims establerts, es farà una mitjana de sis setmanes sense res, i el resultat, més el 15 per cent, serà el jornal a establir en elles. També s'acorda fer públics aquests acords per a coneixement dels obrers de l'art Fabril, i del proletariat en general.

Signen:

Pel Sindicat Fabril, Tèxtil i Anexos de la U. G. T.: J. Vidal i J. Albert.

Pel Sindicat Unic de la Indústria dels Obrers de l'Art Fabril de Barcelona i els seus voltants, de la C. N. T.: B. Dufrau i Lluís Riera.

Hi ha uns segells que diuen: Junta Central del Sindicat Fabril Tèxtil i Anexos de la U. G. T.

Junta Central del Sindicat Unic de la Indústria dels Obrers de l'Art Fabril de Barcelona i els seus voltants, de la C. N. T.

Sindicat Fabril Tèxtil i Anexos

Es convoca totes les obreres i obrers del Fabril i Tèxtil a l'assemblea que tindrà lloc demà diumenge dia 16, a les deu del matí, al saló d'actes del C. A. D. C. I. (Centre de Dependents), Rambla Santa Mònica, 25, per tal de tractar del següent ordre del dia:

Situació actual i Bases.

Orientació a seguir.

Obrers i obreres, no hi manqueu!

A tots els Comitès, Delegats i Brigades dels Menjadors populars

Havent-se constituït una Comissió Mixta de Control amb amples atribucions en tots els aspectes, es fa necessari per fins d'organització, que tots aquells que no hagin rebut la visita d'aquesta Comissió, ens comuniquin llur adreça.

Oficines de la Comissió Mixta de Control: Hotel Gastronòmic núm. 1 (abans Ritz).

Sindicat de Practicants en Medicina i Cirurgia

La Secció de boca del Sindicat de Practicants en Medicina i Cirurgia atenent que en els moments actuals no pot quedar desatesa una branca de la Medicina tan important com l'Odontologia, ofereix uns consultoris especialitzats, en els quals rebran assistència gratuïta tots els milicians o famílies d'ells, que acreditin llur parentiu.

Aquestes Clíniques estan situades al carrer de la Unió, 8, pral., Col·legi Oficial de Practicants de Medicina i Cirurgia de Catalunya, Casernes de Jaume I, Hospital de Sang situat al carrer de Sicília, i a la Casa del Poble, Primer de Maig, núm. 7.

Aquest Sindicat està muntant altres consultoris de la dita especialitat, a cada districte de la ciutat.

∴

Els practicants en medicina i cirurgia tindran reunió general demà, diumenge, a les deu del matí, sota el següent ordre del dia:

Gestió de la Comissió.

Nomenament de Junta.

Precs i preguntes.

Obrers de Gas, Electricitat i Aigua

El Comitè Local de la Societat d'Empleats i Obrers de les Empreses d'Aigua, Gas i Electricitat, tenint en compte que la festa d'avui, dia 15, sols es feia per una part del personal i que l'esmentada festa manca de significació pel treballador, ha pres l'acord de suprimir-la i manar tots els afiliats que es presentin normalment al treball.

Als que eren afiliats a la U. G. S. O.

Es posa en coneixement de tots els afiliats al Sindicat d'Arts Gràfiques i similars que tinguin el carnet expedit per l'organisme U. G. S. O., avui fusionat amb la Central Sindical U. G. T., que se serveixin passar per Secretaria, Diputació, 277, segon pis, on els serà canviat llur carnet per la targa sindical corresponent.

F. E. T. E.

La Federació Catalana de Treballadors de l'Ensenyança, prega a tots els seus afiliats l'assistència al míting que se celebrarà al Teatre Olímpia, demà diumenge, a les deu del matí.

Entre altres camarades, parlaran: Josep del Barrio, arribat expressament del front aragonès, per tal d'exposar el criteri de la nostra Central sindical en relació als moments presents.

Sindicat de Dependents Perruquers per a dones

Aquest Sindicat recorda una vegada més l'obligació de contribuir a la subscripció oberta a profit de les víctimes i famílies antifeixistes. La quantitat ha d'ésser la que correspon al 15 per 100 de l'augment de la setmanada. Els que no ho compleixin abans del dimarts dia 18 del mes que som, data en la qual serà tancada la subscripció, seran sancionats.

Al mateix temps s'assabenta que demà dissabte, dia 15, que es considerava mitja festa, es treballarà tot el dia.

Associació General d'Empleats d'Assegurances

Aquesta Associació ha acordat per mitjà de la seva Junta Directiva contribuir a la subscripció oberta a favor de les víctimes antifeixistes amb l'import d'un dia d'haver per cada un dels seus afiliats.

En compliment d'aquest acord són molts els companys delegats que ja han fet lliurament de la quantitat corresponent a les Companyies que els han estat confiades, i l'Associació espera que en el termini més breu possible ho faran la totalitat dels delegats, per a l'ordre degut.

Agrupació de Viatjants, Agents-Corredors i Representants (Secció Barcelona)

Es posa a coneixement dels seus afiliats i companys del ram en general, que ha instal·lat provisionalment la seva secretaria a l'antic edifici de la Cambra de la Propietat, Via Laietana, 22, primer, on atendrà les consultes que se li formulin, de les quatre a les sis de la tarda.

Tot afiliat queda obligat a presentar-se a la secretaria el més aviat possible, menys els que es troben en viatge, a fi de mantenir el més estret contacte i laborar en l'obra reivindicadora del poble treballador.

Sindicat d'Artistes Pintors i Escultors de Catalunya

Aquest Sindicat ha acollit al seu local de l'ex-Foment de les Arts Decoratives (cúpula del Coliseum), els elements nets de tota sospita, artistes que cultivaven l'art anomenat, en el període traspassat, «art decoratiu», perquè s'organitzin i enfoquin en un sentit de producció al servei de la revolució, aquell art fins ara tant mal orientat.

Els dibuixants de teixits

La sots-secció de dibuixants i teòrics tèxtils del Sindicat regional de la indústria fabril i tèxtil de Catalunya, en el qual estan associats tots els dibuixants de teixits i la majoria dels dibuixants d'estampats, fa avinent als dibuixants que encara no estan sindicats, el deure que tenen d'estar-ho. Per a inscriure's poden passar cada dia de les 6'30 a les 8'30, pel carrer Portaferrissa, 7, primer, on seran degudament atesos.

Sindicat Obrer de Tècnics de Filatura (abans Cambra de Directors, Majordoms i Encarregats de l'Art Tèxtil)

Es comunica a tots els associats, que en la reunió general extraordinària de socis, celebrada el passat dia 9 del mes en curs, s'acordà el canvi de nom esmentat com també l'ingrés corporatiu a la U. G. T.

Per conseqüent la Junta directiva adverteix a tots els consocis l'obligació que tenen de trametre llurs carnets al nostre estatge social, carrer de Fontanella, 16, pral., Barcelona, o bé a la delegació respectiva, a l'efecte de segellar-los, d'acord amb la nova organització sindical.

VARIA

Sindicat Unic de Professions Liberals (Secció de Mestre)

Es prega que passin per la Secretaria d'aquesta Secció, tots els Mestres Nacionals ja afiliats al Sindicat i els que cina són de quatre a set de la tarda, orientacions oportunes. Les hores d'ofidesitgin ingressar-hi per tal de rebre les a l'estatge social, plaça de Catalunya, 4.

Associació de Funcionaris de l'Ajuntament

Es prega amb tota urgència que passin pel Negociat Central, a l'efecte d'obtenir la credencial de funcionari, tots els següents companys:

Tomàs Alaman Artigues, Rogeli Miró i Andreu, Frederic Guils i Expósito, Joan Torres i Caballé, Josep Miranda i Buils, Francesc Serrano i Marín, Guillem Sala i Foro, Rafael Pérez i Rodríguez, Antoni Martínez i Higueras, Ventura Casanoves i Robert, Sebastià Turró i Delclar, Frederic Masferrer i Torredellas, Manuel Marramà i Melià, Francesc Alcofer i Martínez, Antoni Jorgues i Cirugeda, Rafael Ferrer i Rius, Antoni Alquezar i Gràcia, Jaume Olivella i Casanoves.

Als Agents d'Assegurances i d'informes comercials

El Sindicat Unic de Professions Liberals ha estudiat la situació dels companys que dediquen les seves activitats a les assegurances i també als d'informes comercials, i creu que a la dita associació estaran ben encuadrats, i a tal efecte els invita a fer-hi el seu ingrés. Per a totes les consultes que calgui fer, un company els rebrà tots els dies, de cinc a set de la tarda, al seu local social, Plaça de Catalunya, 4, principal.

U. G. T. — C. N. T.

Consells d'Obrers i Soldats i altres cossos similars de Catalunya

Comitè Central

Departament d'Aviació

Constituïda la secció corresponent a aquest Departament, invitem tots els companys delegats d'aquest Cos a passar per aquest local, Via Laietana, 38, pis sisè, per tal d'orientar-los sobre un assumpte importantíssim.

Departament d'Infanteria

Constituït aquest Departament, invitem tots els delegats d'aquest Cos a passar pel nostre local social Via Laietana, 38, pis sisè, per tal de tractar d'assumptes de molta importància.

Departament de Mossos d'Esquadra

Constituït aquest Departament, invitem tots els delegats i altres individus del Cos a passar de deu a una i de quatre a set pel nostre local social, Via Laietana, 38, pis sisè, per tal de tractar d'assumptes de molta importància.

Departament d'Artilleria

D'interès per als Consells d'Artilleria de les casernes:

Constituïda la secció corresponent, invitem tots els companys delegats a passar pel nostre local, Via Laietana, 38, pis sisè, per tal d'orientar-los sobre un assumpte de molt d'interès.

Departament de Carrabiners i Empleats de Duanes

Constituït aquest Departament, invitem tots els delegats i individus de Cos a passar pel nostre local social, Via Laietana, 38, pis sisè, de deu a una i de quatre a set, per tal de tractar d'assumptes de molta importància.

Departament de Sanitat

Constituïda la Secció corresponent a aquest Departament, invitem tots els companys delegats d'aquest Cos a passar pel nostre local, Via Laietana, 38, pis sisè, per tal d'orientar-los sobre un afer importantíssim.

Nota: Hores d'oficina: de deu a una i de quatre a set.

D'interès per als Agents de Publicitat

El Sindicat Unic de Professions Liberals — C. N. T. —, Secció Agents Tècnics Professionals de Publicitat, tal com ja es va anunciar, instal·lades les seves oficines a la Plaça de Catalunya, núm. 4, principal, on totes les tardes, de cinc a set, el Comitè rep gustosament tots els companys, i se li pot fer tota mena de consultes relacionades amb la dita professió.

Al mateix temps la constar que gran nombre de companys que d'anys es dediquen a la publicitat i enquadrats abans en altres organitzacions, ens presten llur col·laboració, per creure que és precisament a la C. N. T. on millor i d'una manera completament apolítica, podran dignament defensar els seus interessos.

Sindicat Unic del Ram de la Construcció

Es convoca tots el afiliats a aquest Ram a l'Assemblea general que se celebrarà avui dissabte, a dos quarts de quatre de la tarda, al teatre Olympia.

Per la gran importància dels assumptes a tractar i donada la transcendència del moment que vivim, es prega la puntual assistència de tots els treballadors de la Construcció.

U. G. T.

Federació Local Barcelona

El Comitè Local, per tal d'esvair els dubtes que fins ara s'havien presentat per al reconeixement de les entitats mercantils que han ingressat darrerament a la U. G. T., fa avinent a tot el proletariat que els Sindicats Cambra del Viatjant, Corredor i Representant, Associació de Comptables i Sindicat de treballadors d'Agents de Duanes, Consignatàries i Armadors, estan enquadrats dins la disciplina de la U. G. T. i que pertanyen a la Federació Local de Barcelona.

* * *

Les Directives de totes les organitzacions de Barcelona-ciutat afectes a la U. G. T. só pregades que com més aviat millor passi un directiu per la Secretaria de Relacions del Comitè Local, carrer de la Diputació, 277, pral., per tal d'informar-los d'un assumpte de molt interès.

(c) Ministerio de Cultura 2005

Milícies Antifeixistes de Catalunya

La República uneix les nacions d'Ibèria

«Mundo Obrero» de dimecres, sota el títol «La unidad de los pueblos de España», publica un interessant editorial demostrant que la lluita per la República i per les llibertats populars uneix d'una manera indissoluble les nacions de les Espanyes, contraposades fins ara per la nefasta política reaccionària. Com que l'editorial de l'estimat «collega» és prou eloqüent, ens limitem a reproduir-lo íntegre, sense comentaris:

"Son múltiples los ejemplos que esta hora de enorme vibración nacional nos ofrece. No es pequeño el que se desprende de la actitud loable de las nacionalidades hispanas al ponerse resueltamente en pie de lucha contra los traidores fascistas.

Cataluña y Vasconia, pueblos que estuvieron oprimidos por la bota imperialista de la reacción española, han luchado desde el primer momento con ímpetu y entusiasmo contra los miserables que intentaban resucitar el pasado ignominioso, el pasado de la opresión y del terror de los pueblos español, vasco, gallego, catalán y marroquí.

Los falsos patriotas, que nos acusaban de querer dividir a España por defender la liberación nacional de estos pueblos, tienen en esta unidad de lucha contra ellos, contra los fascistas, contra los opresores tiránicos e imperialistas, el más profundo mentís. A la hora del peligro para las libertades públicas, a la hora misma en que la bestia fascista ha enseñado sus garras, España, Cataluña, Euzkadi y Galicia se han abrazado en el combate y llevan adelante victoriosamente la batalla por el total aniquilamiento de los traidores a la patria republicana.

Para nosotros no ha podido constituir una sorpresa esta hermandad, puesto que somos decididos partidarios de la liberación de los pueblos, al objeto de establecer sus relaciones sobre bases de indisoluble amistad y de estrecha colaboración en los fines de libertad, progreso y cultura que nos son comunes.

Y el pueblo catalán, como el pueblo vasco, tiene conciencia de que el enemigo de sus libertades, su opresor más terrible, quien haría añicos su vida como pueblo que posee una fisonomía propia, una cultura propia, es el fascismo. Y lo mismo sabe el pueblo gallego, que en estos momentos libra tremendos combates en todas sus provincias contra los traidores fascistas.

Más honda, más característica, más ejemplar es la actitud de esta parte de pueblo vasco que se denominan nacionalistas. Alejados del Frente Popular, firmes en su posición de católicos consecuentes, con una disparidad de sentimientos políticos con las fuerzas que representa el Frente Popular, han sabido comprender, sin embargo, que las cuadrillas de facciosos, que las gavillas de traidores levantados en armas eran además de otras cosas, los verdaderos enemigos de sus ansias de liberación. Y al lado de nosotros, junto al pueblo catalán, junto al pueblo español, junto al pueblo gallego, los nacionalistas vascos se hallan. Formando esa unidad irrompible de lucha contra los traidores a la República democrática, enemigos declarados de la liberación nacional de los pueblos hispanos.

El movimiento fascista era, no sólo un alzamiento contra la República democrática, sino también contra los derechos y libertades de Cataluña, contra los derechos y libertades que había de adquirir el pueblo de Euzkadi con su Estatuto, e igualmente del pueblo gallego.

El alzamiento de los militares traidores y pandillas reaccionarias y fascistas era un alzamiento contra los propósitos del Frente Popular español de proporcionar al pueblo marroquí la ayuda y los medios para construir su propia vida como pueblo libre, con sus autoridades y Parlamento propios.

A este pueblo marroquí, tan oprimido, tan ensangrentado por el militarismo ahora sublevado. A este pueblo tratan los criminales de lanzarle contra España en el instante en que gobierna una situación que mantiene en su programa la liberación del pueblo marroquí. No lo conseguirán. Marruecos entero conoce a los criminales que hoy claran su ensangrentada espuela en su cuerpo dolorido. Y nos ayudarán a aniquilarlos, luchando así por su liberación.

En esta lucha, en esta guerra contra el fascismo español, contra las pandillas opresoras, los pueblos hispanos conquistan nuevas etapas que afirman y amplían su liberación. Liberación nacional que no constituye un desmembramiento del solar patrio como han dicho siempre los traidores sublevados. Sino que, como vemos a la hora presente, aprieta los lazos de amistad y de compenetración.

De un pueblo a otro van las columnas de la libertad en mutua ayuda, en sentida colaboración, para aplastar a los traidores. Columnas de Cataluña para liberar Zaragoza y los pueblos castellanos. Columnas de Euzkadi contra la Vendée española, contra el carlismo de Alava y Navarra. Y estas columnas se dan la mano en la acción con las que van de Madrid, de Valencia, de Ciudad Real...

He ahí la verdadera unidad de España. La verdadera hermandad de los pueblos hispanos, revelada en la lucha común contra la traición fascista, contra los enemigos de la libertad de los pueblos. Esta unidad de España, basada en la libre determinación de los pueblos, no se romperá jamás."

Cursets d'infermeres

Les senyoretes matriculades al Curset d'Infermeres que van fer la seva inscripció dilluns passat, al matí, són pregades de passar a realitzar les proves d'ingrés avui, de quatre a vuit de la tarda. Les que es matricularen el mateix dilluns a la tarda, realitzaran les proves els dies 17 i 18, a la mateixa hora.

— La Secció Femenina prega a les seves associades de passar pel local, on se les assabentarà d'un afer interessant.

— Palestra demana als seus socis que passin per les oficines, Consell de Cent, núm. 231, entresol, segona, de sis a vuit del vespre.

Partit Socialista Unificat de Catalunya
(adherit a la Internacional Comunista)

Després de l'expulsió de l'ex-camarada Cirera i cooptat un nou company per al Comitè Central, fins que en un Congrés es nomeni definitivament, el susdit Comitè ha quedat estructurat tal com segueix

Secretari general, Joan Comorera.

Secretari d'Organització, Miquel Valdés.

Secretari de Relacions, Rafael Vidiella.

Secretari de Milícies, Almendros.

Secretari Sindical, Felip Garcia.

Secretari d'Agitació i Propaganda, Artur Cuscó.

Secretari de Premsa, Pere Ardiaca.

Secretari de Finances, Miquel Serra.

Secretari d'Organització Femenina, Carme Julià.

Secretari Agrari, Víctor Colomé.

Secretari de Cultura i Esport, Li[illegible]

Comitè Central de les Milícies Antifeixistes

El Comitè Central de les Milícies Antifeixistes de Catalunya, fa saber que des del dia 20 del corrent mes començaran les tasques per a la confecció dels carnets de milicià, per Milícies Barcelona (caserna de Pedralbes), d'acord amb les normes següents:

Primer. El carnet solament es lliurarà als milicians mobilitzats.

Segon. Per mitjà dels centres d'allistament es presentaran les relacions certificades dels companys que hagin estat mobilitzats, amb lletra clara i utilitzant impresos que a tal efecte se'ls facilitarà pel Comitè de Milícies Barcelona. En el moment de la inscripció pels Centres encarregats de fer-la, es lliurarà al milicià un val perquè pugui passar a recollir el carnet a les oficines de Milícies Barcelona.

Tercer. El milicià s'haurà de procurar tres fotografies per tal de poder constatar la seva veritable identitat, i evitar la infiltració d'elements facciosos.

Quart. Pròximament es farà públic el lloc de lliurament dels carnets, els quals seran lliurats personalment als seus titulars.

Unió General de Treballadors de Catalunya. - Partit Socialista Unificat de Catalunya

Aquests dos partits de la classe obrera preguen a tots els militants i simpatitzants de Catalunya que es presentin a l'Hotel Colom, per tal d'incorporar-se a les milícies antifeixistes, per tal com les futures accions dels fronts respectius han de precipitar-se i fer-se més enèrgiques a fi d'aixafar el feixisme. Tots els lluitadors que defensin la llibertat han de participar directament a la presa dels nuclis rebels per tal que aquesta presa transcendentalíssima sigui més propera.

Socialistes! Simpatitzants antifeixistes! L'hora de l'alliberament del jou és arribada. Tots us heu d'inscriure i col·laborar a la tasca que mana per damunt de tot

Partit Socialista Unificat de Catalunya
(adherit a la Internacional Comunista)

Per tal de facilitar les tasques generals del Partit que en aquest moment cal realitzar amb rapidesa i exactitud absoluta, el Comitè Central comunica a tots els camarades del Partit, i especialment els que en aquest tenen càrrecs responsables, que es prendran mesures enèrgiques d'organització contra aquells que sense autorització marxen cap al Front o van per a altres comissions.

Reconeixent el desig que anima tots els nostres militants de poder combatre al costat dels altres camarades contra els feixistes traïdors i assassins, cal que es tingui en compte que l'eficàcia i la força de l'acció al Front depèn de l'actuació del Partit a l'avantguarda i a la reraguarda.

Per assegurar aquella el Partit envia els que cal enviar i per assegurar aquesta cal que quedin els que no han estat indicats per anar al Front.

Tots els camarades comprendran la justesa d'aquest comunicat i es disposaran a complir-lo, ja que solament així podrà tota la nostra acció tenir la coordinació necessària per a triomfar.

Tots plegats hem de formar el gran front que, com una allau monstre, aclaparà la militarada.

Una cordial salutació

S'ha rebut un atent comunicat del cap de les Milícies cíviques d'Esquerra Republicana de Madrid, en el qual és tramesa una cordial salutació adreçada als companys de Barcelona. Ha estat portador del dit comunicat el tinent coronel Francesc Puig, germà de l'heroic coronel Puig, mort gloriosament al front del Guadarrama en defensa de la República i de la Llibertat.

Comitè Sanitari

Ha estat dit per algun periòdic local que el Dr. Jaume Aiguader i Miró és el president del Comitè Sanitari de les Milícies Antifeixistes. Això és degut a un error comprensible per manca d'adaptació a les normes actuals. La Presidència del Comitè Sanitari recau en el Comitè Central de les Milícies; el Dr. Aiguader és el cap del Control i Enllaç de totes les seccions de l'organització sanitària de guerra.

Fem aquest aclariment per considerar oportú posar cada cosa al seu lloc.

El subsidi als familiars dels milicians

El Secretariat del Comitè de les Milícies Antifeixistes, fa avinent que durant els dies 13 i 14 o sia avui dijous i demà divendres, serà suspès momentàniament el pagament de subsidis als familiars dels milicians que lluiten al front per a donar lloc a l'organització definitiva de la Secció de Pagaments.

El pagament de subsidis continuarà d'una manera normal dissabte vinent, dia 15 i dies successius, al lloc acostumat, al Secretariat General i Administració, plaça de Palau, Institut Nàutic, segon pis, núm. 3, de nou a una del matí i de quatre a vuit del vespre.

Llegiu TREBALL

Ajudem els companys caiguts!

Subscripció oberta a TREBALL per la Comissió Femenina del Partit Socialista Unificat de Catalunya

	Pessetes
Suma anterior	36.342'40
El personal de la Companyia Arrendatària de Tabacs (un dia d'haver):	
Relació del personal del Servei de Vigilància Terrestre:	
Roman Chueca	16'60
Bru Pérez	15'20
Roc Calzada	9'45
Miquel Pueyo	9'45
Joan Llena	9'45
Ricard Casado	9'45
Joaquim Almendro	9'45
Tomàs Pau	9'45
Felip Carnero	9'45
Francesc Ruffo	8'85
Antoni Garcia	8'85
Carles Noé	8'85
Rafael Chichilla	8'85
Josep Sànchez	8'85
Francesc Alberico	8'30
Josep Maria Vilariño	8'30
Josep Jiménez Sandoval	8'30
Josep Castro	8'30
Llàtzer Sànchez	8'30
Mateu Bordoy	8'30
Vicenç Montalvo	7'50
Genís Fernàndez	10'—
Antoni Palomo	7'50
Francesc Garcia	8'—
Relació del personal del Servei de Vigilància Marítima:	
Salvador Aldeguer	16'60
Josep Zàrraga	16'60
Claudi Lleal	16'60
Lluís Alvarez	15'20
Joan Ortega	15'20
Enric Coll de Colet	13'85
Francesc Alvarez	13'85
Vicenç Gómez	13'85
Eduard Aldea	12'50
Miquel Capllonch	11'80
Manuel Calderon	11'80
Ramon Munté	11'80
Gaspar Capillas	9'40
Josep Pomares	9'40
Miquel Champer	9'40
Antoni Torregrossa	9'40
Manuel Domínguez	9'40
Francesc Infante	9'40
Josep Ortiz	9'40
Nicolau Fortuny	9'40
Josep Ruiz	8'80
Miquel Garcia	8'80
Josep López	8'80
Rafael Anton	8'80
Josep Cervantes	8'80
Basili Martínez	8'80
Josep Val	8'80
Tomàs Llorca	6'60
Vicenç Molina	6'60
Joan Aguilar	7'50
Joan Riera	5'30
Lluís Campillo	6'60
Manuel Ferrer	6'60
Relació del personal administratiu i subaltern:	
Joan Sitjà Teixidor	48'60
Amanci Ramos	33'35
H. Fernàndez Fernàndez	25'—
Marcel·lí Lequerica	25'—
Josep Carsi Rivera	25'35
Romuald Díaz Rodríguez	22'25
Narcís Díaz Mena	19'45
Josep M. Vilariño Iglesias	19'45
Manuel Carvajales Capdevila	19'45
Adolf Yebra	19'45
Josep Armesto Riestra	19'45
Teòfil Boises Alvarez	19'45
Josep Feixa Jordana	19'45
Vicenç Dorda	16'65
Victori Blasco	16'65
Hermegild Maisterra	16'65
Antoni Solana	16'65
Jacint Sànchez	13'85
Artur Meléndez (llicència per malalt)	13'85
Mercè Molins Correa	13'85
Lluís Vallès	13'85
Joaquim Trullenque	9'70
Josep Lluís de la Peña	9'70
Josep J. Giménez Vila	13'85
Joan Altargonzàlez	13'85
Relació del personal subaltern:	
Manuel Catalan	9'70
Alfons Riba	9'70
Angel Martínez	9'70
Arseni Martínez	9'70
Joaquim Pérez	9'70
Joaquim Grau	9'70
Ramon Edo	9'70
Josep Santoja	9'70
Lluís Montero	9'70
Benet Pampliega	9'70
Marcel·lí Ortega	9'70
Pere Gómez	11'15
Josep Duarte	8'50
Pere Alvarez	5'—
Francesc Danza	5'—
Milicians de guàrdia en aquesta Companyia:	
Lluci Puello Martínez	25'—
Brauli Puello Martínez	10'—
Modest Sedeño Alonso	25'—
Total pessetes	37.592'30

Vida del Partit

RADI SANTS-HOSTAFRANCS

Dimarts passat tingué lloc l'Assemblea General del Radi Sants-Hostafrancs, per tal de constituir el seu Comitè. Hi assistiren, entre gran nombre de companys que emplenaven per complet la sala, els camarades Olmos i Fàbregas, en representació del Comitè Local de Barcelona.

El camarada del Comitè Provisional Vicenç Joan, féu una breu i concreta exposició dels motius que feren indispensable la constituució del Partit Socialista Unificat de Catalunya, integrat pels ex: Comunista de Catalunya, Unió Socialista, Socialista Obrer Espanyol i Català Proletari, fent remarcar la gran transcendència que aquest fet té per a lproletariat català i la causa revolucionària. Analitzà la tasca d'organització del Partit demanant l'ajut incondicional de tots els companys i preconitzant la necessitat de portar a terme un treball intens per a la formació de cèl·lules d'Empresa i Fàbrica a les indústries més importants, única base sòlida garantint les possibilitats revolucionàries dels moments actuals per a un esdevenidor immediat.

Intervé seguidament el company Olmos en nom del Comitè Local de Barcelona, ratificant-se en allò exposat pel company del Comitè; fa remarcar, a més, la importància que té per a l'esdevenidor revolucionari la constitució dels consells d'obrers i soldats i sobretot la constitució en aquest sentit del Comitè d'enllaç integrat per la C. N. T. F. A. I., U. G. T. i P. S. U.

Després de la intervenció d'alguns companys del Radi, s'ana a l'elecció del Comitè, el qual quedà integrat per companys pertanyents els ex-partits ara unificats.

Comitè de Radi:

Secretari Política: V. Juan
» Organització: A. I[illegible]bré.
» Sindical: M. Baul[illegible]
» Agit. Pop.: Quera
» Finances: J. Figueras.
» Militar: J. R. Serra.
» Masses: M. Salvador.
» Premsa: X. Vidiella.
» Femení: A. Moreno.

Comissió de Relacions

Es prega als companys Pié i Andreu que avui, a les dotze del migdia, passin per la Secretaria de la Comissió de Relacions, puix que és necessària la seva presència.

Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya

El Comitè Executiu Central de les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya convoca tot seis afiliats i simpatitzants, milicians lliures de servei, joventut femenina i pioners, a la concentració de joventuts marxistes que tindrà lloc demà diumenge, a les vuit del matí, a la Rambla dels Estudis, davant del Casal de la Joventut (ex-Palau de Comilles), per tal d'assistir col·lectivament al Gran Míting que ha organitzat la U. G. T. i el P. [illegible]

Secció d'Horta

El Comitè de Barriada convoca tots els companys que pertanyen als diferents partits P. C. P., P. C. C., P. S. O. E., U. S. C. [illegible] a reunió que tindrà lloc d[illegible] diumenge, a [illegible] del matí, al local dels sindicats de la U. G. T., Chapi, núm. 74, per un assumpte de gran interès per a la barriada. — El Comitè.

TREBALL

CORRESPONDENCIA: *Passeig de Gràcia, 38*

REDACCIÓ: *Telèfon 25435*

ADMINISTRACIÓ: *Telèfon 19442*

GIRS: *Eusebi Rodrigues Apartat 1037*

(c) Ministerio de Cultura 2005

LES MILICIES ANTIFEIXISTES ALS FRONTS DE COMBAT

L'allistament. - L'esperit que anima els nostres Milicians. - La sortida encoratjadora i optimista. - Les dones, companyes perfectes. - L'arribada al front de combat. - La vida de campanya. - Les perspectives

La preparació de noves expedicions als camps de batalla es va fent a un ritme extraordinari per assolir la victòria definitiva, per accelerar la desfeta total i absoluta de les forces feixistes.

Cada dia surten nous contingents.

El cas dels nous milicians que van a engruixir les forces d'Aragó i de Mallorca, és un cas una mica diferent dels primers braus lluitadors que es llançaren a l'alliberament de les poblacions pròximes a la frontera catalano-aragonesa.

La situació és diferent.

Sembla més avantatjosa en certs aspectes i sembla pitjor en altres. Això fa que sigui interessant de registrar l'estat d'esperit que anima els nostres abnegats lluitadors que surten a combatre al costat dels altres companys que fa dies que lluiten amb les armes a la mà, i, considerant que no és aquesta la seva única tasca revolucionària, una vegada alliberat un poble es preocupen d'organitzar la seva nova vida política i social.

L'allistament

L'allistament d'aquests milicians que surten aquests dies cap als camps de batalla ha estat fet en temps oportú o bé ha estat fet fa molt.

Però les circumstàncies han fet que els primers no hagin pogut sortir cap al front fins ara. Uns per tenir encarregades missions especials a Catalunya; d'altres perquè la seva tasca als llocs de treball es feia imprescindible.

Els que allistats des de fa pocs dies s'han enrolat al primer contingent que han sabut que es preparava, ho han fet en un estat d'ànim francament optimista, coratjós, disposat a tot per tal de servir la causa antifeixista que representa la llibertat dels homes i dels pobles.

Es aquest tipus de milicià, l'allistat darrerament, el que volem homenatjar des d'aquestes mateixes planes que tantes lloances han publicat per als ferms lluitadors dels primers moments, per als que abandonant-ho tot, es llançaren a l'alliberament de les terres germanes d'Aragó i de Mallorca, suats i dalerosos encara de les lluites sostingudes pels carrers de Barcelona i pels pobles i llogarrets de Catalunya amenaçats pel feixisme assassí.

Per a ells no hi ha hagut repòs. Ferits, molts d'ells, no han esperat d'estar del tot guarits i han abandonat l'Hospital per anar altr avegada a la lluita. Els altres, els que tingueren la fortuna de resultar illesos dels combats de la ciutat, sentiren el desig de vèncer l'enemic allà on es trobés. La victòria assolida a Catalunya els empenyia a la conquista de noves victòries. La notícia que companys d'altres terres veïnes a la nostra lluitaven desesperadament per alliberar-se del jou feixista, enardia el seu esperit i donava una major força al braç justicier que salvaria i venjaria els germans de causa.

Però els allistats darrerament, els que surten ara amb el mateix coratge que els primers, disposats també a vèncer ben aviat el conglomerat feixista i clerical de Saragossa i de Palma de Mallorca, mereixen una atenció especial, mereixen el nostre homenatge més sincer, mereixen tots els visques i els aplaudiments que els tributa el poble quan desfilen pels nostres carrers i places disciplinats i somrients.

L'esperit dels milicians

La sortida dels darrers contingents encomana un entusiasme extraordinari als pròxims a sortir cap al front.

Molts dels que avui surten acomiadaren els sortits ahir, tot prometent-los de viva veu o de pensament, que aviat anirien al seu costat.

Les dificultats d'ordre familiar, les dificultats econòmiques d'uns pares vells incapacitats per a guanyar-se el pa, els entrebancs seantimentals dels solters i dels casats amb fills o sense, eren coses que pesaven en l'ànim de molts dels que havem acomiadat darrerament.

N'hi ha de ben joves, que retornats per un o dos dies a la llar, han tingut treballs per aconseguir abandonar-la de nou, lligats moralment pels pares o pels germans que tenen por de perdre'ls.

La indecisió d'altres obeïa a causes diverses. No sabien manejar un fusell. No havien fet el servei militar. Mai no havien lluitat al carrer en defensa d'un ideal o d'unes reivindicacions econòmiques. Eren idealistes passius, eren els platònics de la revolució nacional o social.

Els temps han canviat. El coratge s'encomana. Hi ha possibilitats de fer pràctica per al maneig del fusell. Es pot aprendre el més elemental de la disciplina de guerra.

No hi ha excusa per als que són útils al front. No n'hi ha per als que sense ésser imprescindibles a casa nostra, sense tenir una missió especial a reraguarda romanen inactius, contemplant com desfilen els companys que van decidits a la victòria.

I els que senten el batec d'un ideal, els que han lluitat políticament o sindicalment als rengles del moviment obrer de classe, en el moviment d'esquerra, o des del respectiu Sindicat, no poden resistir aquesta vida contemplativa en aquests moments històrics en què està en joc tot el patrimoni espiritual del nostre poble i el dels altres pobles hispànics que lluiten aferrissadament contra l'enemic comú.

I s'allisten. O corren a reclamar un lloc en els primers que surtin cap al front, si és que ja estan allistats.

I s'equipen amb una gran illusió. S'han decidit. Van a complir amb el seu deure. Van a lluitar al costat dels companys. Van a rellevar-los, si cal. L'esforç titànic dels que fa dies que es troben a les avançades, és aplanador, exhaureix el més fort.

I, decidits, plantegen el seu propòsit als familiars més pròxims, a la que un dia ha d'ésser la seva companya, si és solter.

Ser ni ningú no el farà desistir del seu propòsit. Ho consideraria una traïció als caiguts, una traïció als seus ideals d'emancipació política i social.

S'esforça a convèncer els que el reclamen al seu costat. Cerca solucionar el problema econòmic familiar si se n'ha de ressentir amb la seva sortida.

I surt. Decidit a tornar amb els triomfadors, amb l'Exèrcit de la Llibertat.

La sortida coratjosa i optimista

La concentració de noves expedicions dóna a la ciutat de Barcelona un aspecte formidable.

Al matí, al migdia, cap al tard, a l'hora assenyalada per a la concentració de nous contingents de lluitadors antifeixistes, els carrers de la capital de Catalunya són sacsejats d'una emoció extraordinària.

Tot vibra. La passió nobilíssima dels milicians animats i somrients, amb els ulls brillants d'illusió, amb un afany intensíssim de poder alliberar ben aviat els nostres germans d'Aragó i de Mallorca s'encomana a tots els transeunts.

Homes, dones i quitxalla, els miren amb admiració, els aplaudeixen amb entusiasme.

Aquests nous contingents que van a engruixir els rengles que preparen l'assalt definitiu de les dues fortaleses feixistes que Catalunya té l'encàrrec honrós de vèncer com objectius immediats, són formats per militants d'organitzacions obreres amb plena consciència de classe, per militants dels partits d'esquerra, per forces d'Assalt, per Guàrdia civil. Aquestes forces armades benemérites de veritat que, conscients del seu deure, es posaren des del primer moment al costat del poble.

Desfilen pel Passeig de Gràcia, per les Rambles, van fins a la Plaça de la República. Arreu són admirats i aplaudits.

Les famílies, les amistats de molts d'aquests Milicians que van al front, segueixen la comitiva, apressen el pas per tal d'anar sempre al costat del fill, del germà, del company, de l'amic.

Alguna dona, la mare o la companya, camina agafant del braç o mig abraçant-ne un, el seu.

Algunes ploren. Es el dubte en la victòria. Això subleva el Milicià. Protesta d'aquells plors. Ell està convençut que tornarà triomfant.

Els visques de la multitud els acompanyen per tot el trajecte fins a l'estació, fins al moll, fins al lloc d'on surten els camions que han de portar-los fora del territori de la Catalunya estricta.

Ara no hi ha fronteres. Tots som uns contra l'enemic comú. Per tal de salvar la nostra personalitat individual i col·lectiva, hem d'esclafar el feixisme, hem d'acabar amb la reacció capitalista-clerical, hem de forjar una nova vida de germanor que aplegui tots els homes i tots els pobles que avui formen l'Estat espanyol.

Lluitem costat per costat, anarquistes, socialistes i homes d'esquerra. Aquests darrers, sense una clara consciència de classe, veuen en les organitzacions obreres tot un seguit d'ideals que els són comuns. I no hi ha, entre les rengleres antifeixistes diferències de cap mena. Tots som uns contra l'enemic comú.

La sortida es emocionant de debò. Els Milicians se senten forts. Abraçades i petons a dojo.

—Coratge! - diuen els uns als familiars que deixen entristits.

Tornarè! - diuen d'altres a la companya i als fills.

—Guanyarem! — diuen tots a l'una.

Les dones

Les dones del nostre país, les dones de la classe treballadora, les dones sinceram ent d'esquerra, fan un gran paper.

Una munió de companyes valentes, són al costat dels lluitadors del front. D'altres acompanyen els que surten aquests dies. A cap expedició no hi trobeu a mancar unes quantes dones. Les més joves són les més alegres, és clar. Les casades que acompanyen el seu home, més reflexives, però no menys coratjoses.

Algú ha dit aquests dies que hem tingut sort de les dones.

No és pas exagerat.

Les dones han fet i estan fent el seu paper. Un paper brillantissim en aquesta lluita contra el feixisme criminal.

Hi ha dones al front que es porten amb una valentia que molts homes envejarien. La feminitat es veu que no està pas renyida amb la valentia. Es pot comprovar al front i a la ciutat.

Vestides amb granota, com un simple Milicià, sense res que les distingeixi en l'uniforme, desfilen amb l'arma al coll al costat de la bandera o entre les rengleres perfectes dels voluntaris. Serietat i coratge.

Les que van com a infermeres, amb els seus distintius i el seu somriure, completen el nucli femení de totes les expedicions antifeixistes.

Són dos tipus de dona. Moltes de les que porten arma, la deixaran uns moments per atendre el company que ha caigut ferit al se ucostat. Moltes de les que porten el braçal de la Creu Roja, són capaces d'arrencar-se'l i agafar un fusell. Dos tipus de dona que es complementen. Totes dues indispensables.

Hi ha, encara, u naltre tipus de dona heroica. La que s'ha quedat a casa perquè té algú que depèn d'ella: els pares vells, els infants. Ha de treballar per tal de guanyar el pa de tots. Pot portar els fills petits als llocs destinats per als fills dels que lluiten al front. Sap que són ben atesos. Sap que hi ha companyes que tenen cura d'ells com si fossin els propis fills. Sap que no els ha de mancar res. Però vol tenir-los al seu costat. Quan no pugui més, ho farà. Quan els fills hagin de pafir el més mínim, anirà a presentar-los. Vol lluitar. Vol ésser digna del seu company.

Les companyes encarregades de treballs de reraguarda, com és el de la custòdia i alimentació dels infants de les Milícies, mereixen l'homenatge de tothom per la seva tasca silenciosa i extraordinàriament humanitària que porten a cap a Barcelona i a algun altre indret de Catalunya.

Hi ha encara, en actiu, moltes altres companyes que treballen en feines diverses, totes elles relacionades amb la lluita antifeixista: la recaptació de cabals per a les víctimes, la propaganda contra el feixisme, la difusió de la premsa obrera.

Hi ha també un nucli important de dones de la F. O. S. I. G. que tenen al seu càrrec bona part de les activitats dels menjadors populars installats a les sales sumptuoses del Ritz o del Colom.

No és pas exagerat de dir que hem tingut sort de les dones.

Perquè les dones han fet i estan fent el seu paper.

(Segueix a la pàgina 11)

Els militants de la U. G. T. que formen el batalló, perfectament equipat, «Carlos Marx», a la seva entrada a Tardienta

(Foto Capella)

La metralladora no para de funcionar. L'enemic no avança ni un pas

(Foto Capella)

La metralladora protegeix l'avanç de les Milícies camí de Pina

(Foto Capella)

(c) Ministerio de Cultura 2005

Estampes del front de Tardienta

El treball polític de la Columna Del Barrio-Trueba

Has vist Txapàlev? Recordes sens dubte Furmànov, el comissari polític que treballava en l'educació política de la població civil i dels «partisans» del destacament. Doncs be; també hi ha columnes del Front Popular que tenen el seu comissari polític.

Una revolució o una guerra civil, no es constitueix solament d'operacions militars. Molta premsa burgesa es limita a parlar d'aquestes, solament amb vistes a impressionar els seus lectors.

«Sang a la vista», acostuma ésser la seva paraula d'ordre. No obstant, no podriem comprendre res del que passa en terres ibèriques si ens limitéssim únicament a l'aspecte militar de la guerra civil.

Coneixem el que mou la Guerra Civil que endola el nostre país. Es la voluntad de les classes posseïdores i dels seus agents els militars reaccionaris, el clericat, etc., de no renunciar a cap dels seus privilegis. El Govern republicà sostingut pel Front Popular havia començat a complir una part de les promeses pactades en el programa del F. P. Havien començat els assentaments de camperols pobres a expenses de algrans latifundistes. Les masses treballadores trobaven que es marxava e poc a poc, però la nostra burgesia, la més reaccionària de totes les burgesies, tingué por. Per això no hi havia altra solució de continuïtat en la marxa política i social de la història d'Espanya, que perpetuar la inaudita misèria de l'heroic poble treballador d'Ibèria.

Per a impedir les justes i humanes reformes que ja anaven perfilant-se en l'obra del govern sostingut pel F. P., la burgesia i els terratinents recorregueren al que es pot anomenar una «Contrarevolució preventiva». Segons els caps facciosos, el «cop» havie de realitzar-se fàcilment. Tenien armes i diners. Els governs feixstes d'Itàlia i Alemanya prometien llur ajut.

Els oficials de 70 regiments (dels 80 que constitueixen l'exèrcit espanyol), estaven disposats a sublevar-se. Els «patriotes professionals» comptaven amb «el terç» i els moros per ofegar en sang els pobles ibèrics. Tenien seguretat d'èxit en la seva inconfessable empresa. Així ho demostren els documents trobats en ésser escorcollades les cases d'alguns generals, on es parlava amb gran menyspreu de la classe treballadora, dient que els treballadors eren incapaços d'oposar una seriosa resistència militar.

Com s'equivocaven!

En els moments decissius, l'energia del proletariat és enorme. La presència de l'enemic centuplica llur capacitat combativa. Socialistes, comunistes, anarquistes, republicans tots units en un mateix llaç i amb un sol pensament, el d'esclafar el feixisme, agafaren les armes en defensa de la llibertat. S'estava molt mal armat, però nombrosos soldats que es negaven a tirar contra el poble passaven les seves armes als obrers que es batien heroicament a les barricades. Fusells de caça, pistoles, armes velles arrancades de les panoplies, tot era bo per a lluitar.

En alguns dies els facciosos foren esclafats i escombrats de les dues terceres parts del territori. A la resta, atacats per les noves milícies armades, no poden resistir l'empenta violenta dels treballadors que els van voltant diàriament en els pobles i a les barricades.

Vindrà dia que podrem donar a conèixer al món l'epopeia heroica dels obrers ibèrics, que isolats i creient-se que els feixistes que els volten havien conquerit el país, es batien fent una resistència heroica fins acabar l'últim cartutx. Un exemple digne d'esment es el d'aquests camperols i minaires que ataquen l'enemic ben armat, amb escopetes velles i cartutxos de dinamita, fent la resistència durant tres dies al gros de les forces de Mola a Logronyo i a Miranda. Impedint-los així que puguin arribar fins a les immediacions de Madrid. Mentrestant els companys de la ciutat madrilenya organitzen la resistència.

Les milícies armades es reforcen diàriament, però no podrien vèncer si no comptessin amb l'ajut de la massa de la població. Per altra banda, el sentiment generós que ha fet que els obrers de la Península s'alcessin en armes contra els seus opressors podria dividir-se en una multitud amb característiques locals, diferents i contrastants. Per tal d'evitar-no, cada columna està acompanyada per un comissari polític que en col·laboració amb els Comitès locals, elegits pels obrers i camperols, treballen per l'edificació de l'ordre revolucionari.

Deixo de banda avui les grans decisions polítiques acordades per les organitzacions centrals.

Examinem el treball concret portat a la pràctica per LA PRIMERA COLUMNA DE LES MILICIES ANTIFEIXISTES DE CATALUNYA, composta en llur majoria per elements marxistes. Aquesta columna està dirigida militarment pel secretari general de la central sindical de la U. G. T. camarada Del Barrio i políticament pel camarada Manuel Trueba, del P. S. U. de Catalunya. La susdita columna ocupa el front de Tardienta i Robles situats a uns centenars de metres de l'enemic.

D'acord amb els Comitès locals i amb l'ajut d'alguns membres de la Joventut Unificada es realitzen diàriament mítings. Unificada es realitzen diàriament mítings, als quals assisteixen els camperols enardits de les localitats.

Heus aci una de les proclames que Trueba dicta a Tardienta.

Ordres serioses contra el pillatge, reorganització efectiva de la vida civil, de la indústria i del treball al camp. Municipalització immediata i sense indemnització de tot el que pertanyia als facciosos, la terra per a qui la treballa, etc., etc.

Es el treball immediat a realitzar per a fer progressar la democràcia i posar les bases del nou ordre social i a edificar després la victòria militar.

Estic present quan Trueba llegeix la seva proclama a una multitud compacta en la nit, a la nova Casa del Poble — camperols d'Aragó i obrers armats de Barcelona —. Vells que veuen l'albejar d'una nova vida tan esperada, nens que no coneixeran la misèria i l'explotació. Un company alemany adreça la paraula i porta la salutació dels antifeixistes d'Alemanya, de França i d'Itàlia.

Quan Trueba acaba el seu discurs al crit de Visca l'Espanya Popular, la Internacional s'aixeca ardent, solemne com un acte de fe.

El seu ressò arribarà als feixistes atrinxerats enfront i comprendran que el vell món inhumà que defensen va a morir definitivament.

G. Rinizi (redactor corresponsal de «L'Humanité».

Tardienta, 13 d'agost del 1936.

Heus aquí un brau milicià. Es el nostre company Joan Fernàndez, gran lluitador de la classe obrera, i participant ardit en tots els moviments insurreccionals del proletariat, en els quals ha ocupat sempre un dels llocs d'avantguarda.

Joan Fernàndez (el Negus, com li diuen els nostres camarades), que lluità amb braó en tots els combats que es lliuraren els dies 19 i 20 de juliol, que al carrer palesà el seu valor i els seus coneixements militars, fou un dels primers que marxà cap al front. A Serinyena, a Gallén, a Tardienta, etc. Arreu on retronava el canó i els nius de metralladores feien ploure una pluja de plom. Joan Fernàndez, heroicament, ardidament, parapetat darrera una roca, a l'aguait sempre, ocupava la seva posició de soldat de la Revolució.

Salut, camarada. TREBALL sent una viva satisfacció en publicar aquesta fotografia, d'un dels herois desconeguts i ignorats, els únics que són veritablement herois, i amb ella vol retre homenatge a tots els grans lluitadors que obscurament i amb un entusiasme incomparable, lluiten tan heroicambent per la Llibertat.

En missió al front

Amb el company Rovira Bori a Tardienta i Sarinyena, on els valents milicians de la columna Del Barrio-Trueba-Estivill escriuen pàgines glorioses de la nostra història de militants del proletariat

Un record fervorós a uns companys caiguts a Barbastre

Una nota d'humor enmig de la preocupació del malson feixista

Viatjant vers el front aragonès, amb el brau company Esteve Rovira-Bori i la seva filla, entre altres, en aquest front de combat on tants herois realitzen una gesta gloriosa que quedarà marcada a la història de l'alliberament dels pobles amb les més intenses tonalitats, hem sentit l'emoció de cosa extraordinària, de cosa grandiosa, de cosa que s'esdevé rarament en la vida dels homes. Els camins, el paisatge i el cel, els mateixos d'aquestes terres, que en altres èpoques no ens haurien estranyat, suggestionats nosaltres per la transcendència d'aquestes hores decisives, els veiem com quelcom especial, com quelcom que ha canviat. Les terres d'Aragó són el teatre de l'epopeia. Per elles marxen, sempre endavant, els exèrcits de la llibertat. D'una llibertat que hom conquereix ara per sempre més, i que no podrà ésser arrabassada, perquè és tot el poble treballador i antifeixista que l'està conquerint amb els majors sacrificis.

No és aquesta una guerra civil qualsevol, com les d'anys enrera, en les quals es discutien interessos i ideals que en definitiva no representaven cap etapa fonamental en la vida social. Es una lluita única, absoluta, de la qual depèn tot: la cultura, el progrés, la llibertat i la justícia, o la tirania, la mort i la misèria per a les masses laborioses.

Tots aquests pensaments passen per la nostra ment, mentre correm velocment en l'automòbil que ens ha de conduir a Tardienta.

Ens hem detingut a Bell-lloch. Mentre repassem el cotxe, Emi Rovira, infermera de la columna, recull flors als jardins del poble i en fa un ram superb, que ens emportem cap a Barbastro, a l'efecte d'ofrenar-lo, amb tot el nostre cor, als nostres màrtirs Fuster (del Cos de Sanitat), Alejandrinos, Tomàs i dos companys mes que han caigut per la llibertat. A presència de mes de setanta milicians que assistien a l'acte, els punys alçats i amb el cant vibrant de «La Internacional» heroica, dedicarem els honors pòstums a aquells companys immolats per la maldat reaccionària.

Per tota la comarca, des d'Almacelles a Tardienta, tothom desitja ardentment anar a combatre, tothom vol ésser el primer, si cal, a oferenar la seva vida pel triomf regenerador. Els milicians no temen els bombardeigs de l'enemic, que els causen poques baixes, mentre que, en canvi, els nostres magnífics tiradors els fan retrocedir constantment.

Hem arribat ja a trobar-nos amb els braus milicians de la columna Del Barrio - Trueba - Estivill. La disciplina i la moral só nexcellents. Són xicots heroics, conscients que no sols Catalunya i Espanya tenen posades les seves mirades i esperances en ells, car el proletariat i els homes justos de tot el món estan al seu costat, i ells s'esforcen, s'agegainten, es creixen com a titans que tenen a llurs mans la sort de la humanitat treballadora i antifeixista.

Una anècdota de Sarinyena

Un milicià granadí, a la cuina, fa elogis de Catalunya, amb la seva gràcia peculiar, tot discutint amb diversos companys no catalans. De sobte diu seriosament a un company aragonès:

—Zi no me hablas er catalan, no t'entiendo!...

Riallada general.

El nostre batalló «Carles Marx» arriba a Tardienta. La rebuda que hom tributà als milicians fou cordialíssima (Foto Capella)

Nota del Sindicat de Telègrafs

El Servei especial del Sindicat Nacional de Telègrafs — Secció Tècnica — ha fet públic l'advertiment següent:

«Suspesa fins a nova ordre i per ordre superior l'admissió de tota mena de telegrames, cables i radiotelegrames, per telèfon i a les finestretes de les empreses concessionàries de Telecomunicació, s'adverteix al públic que solament podran dipositar els missatges per a Espanya i estranger a les oficines de l'Estat:

Central de Telègrafs: plaça d'Antoni López.

Sucursal: Ronda Universitat.

Sucursal: Ronda Sant Pere, 42, segon.

Sucursal Gràcia: Còrsega, 319.

Sucursal Sant Gervasi: Sant Gervasi, número 61, baixos, primera.

Sucursal Barris: Jaume Piquet, 11.

Sucursal Sant Andreu: Malats, 4.

Sucursal Sants: Gayarre, 2.

Sucursal: Palau de la Generalitat.

Sucursal Fellie Franç: Estació M. S. A.

El servei de telegrames per telèfon, que fins avui s'ha realitzat i s'unit tota la seva extensió per la Central de Telègrafs, queda restringit al tràfic per a Espanya.

Barcelona, 14 d'agost del 1936.»

(c) Ministerio de Cultura 2005

La rendició d'Oviedo sembla imminent

A 18 quilòmetres de Saragossa les nostres forces obtenen un net triomf

Entre les darreres posicions conquerides figuren Pozoblanco, Paredes, Valarcazal, Monegrillo, Alfajarín, Calanda, Alcoriza, Mas de les Mates i Fresneda

A tota l'Espanya feixista la bandera republicana ha estat substituïda per la monàrquica

EL MAL MENOR

Una de les coses que més esgarrifen en aquesta guerra innoble a què ens ha portat la reacció, és la crueltat sense límits a què es lliuren els elements feixistes. Els seus refinaments sàdics arriben a l'inversemblant, fins més enllà del que pot preveure la consciència humana. La seva doctrina és imposar-se pel terror. I a fe que no reparen en res per a aconseguir-ho.

Els crims, les salvatjades, els abusos de totes menes de què homes, dones, vells i criatures han estat víctimes aquests dies per part dels sediciosos, no té fi ni compte. Totes les persones, sense excepció, que han pogut arribar fins a nosaltres, escapats dels llocs que dominen els sublevats, coincideixen en aquest punt. Tots ells expliquen veritables horrors.

Aquest és el pagament que la classe treballadora ha rebut en premi a la seva resignació i a la misèria que ha hagut de suportar, per part dels que mai no han cercat altra cosa que explotar-lo sense contemplacions ni compassió, emparats hipòcritament en la religió.

Ara paguem la feblesa, els empatros de legalisme i la tolerància que han patit els governs d'esquerra que han tingut a les seves mans el Poder d'ençà de la proclamació de la República. Tot per no haver volgut reprimir a temps i amb la necessària contundència els atacs de què han fet objecte el règim legalment constituït un determinat sector de l'alt militarisme i els alts jerarques del capitalisme financer i de la burgesia agrària.

Per això dèiem l'altre dia, en referir-nos al judici al qual, definitivament, seran avui sotmesos Fanjul i Fernàndez Quintana, que no podia haver-hi pietat per a qui no n'ha tingut amb els treballadors i la petita burgesia.

Aquella feblesa, aquella tolerància i aquelles consideracions, han acabat per sempre més. Uns afusellaments oportuns el 10 d'agost podien haver estalviat molta sang. Els fets acaben de palesar-ho d'una manera ben terminant. La teoria del mal menor, en aquest cas, no pot ésser més eloqüent.

Monegrillo i Alfajarín han caigut al nostre poder

Casp, 11. — La jornada d'ahir fou aprofitada per a completar les fortificacions que s'han portat a cap a Gelsa i a Pina, els llocs avançats de les nostres forces al sector de Saragossa. Enfront de les dites posicions nostres la més important fortificació dels enemics era la de Quinto. Amb els prismàtics de campanya s'albiren perfectament les dites posicions, i els facciosos hauran reconegut la importància de les nostres posicions, perquè durant tot el dia poguérem observar-los moviments de replegament, la qual cosa indica que es consideren batuts per avançat i es preparen a abandonar la seva posició de Quinto.

Aquesta tasca de fortificació fou degudament completada amb diverses incursions en terreny enemic, per tal d'explorar degudament tot el terreny i preparar futures operacions. En una d'aquestes incursions en terreny enemic, un grup dels nostres milicians traspassà l'Ebre, i a la part oposada pogué apreciar l'eficàcia del nostre foc durant la presa de Pina, puix que trobaren diversos estris de guerra de l'exèrcit enemic abandonats al costat del riu, entre els quals hi havien dues gorres d'oficial i un parell de camions malmesos, foradats per les bales i amb taques de sang.

L'única operació d'avanç realitzada fou la que tingué lloc sobre Monegrillo, petit poble que fins ara no havia estat ocupat per ésser considerat de poca importància, però que per als successius avanços pot tenir-la, per la qual cosa es decidí la seva ocupació, que tingué lloc sense necessitat de fer un sol tret. Monegrillo feia uns dies que havia estat desallotjat pels facciosos, els quals, abans d'evacuar el poble, es lliuraren a tota classe d'excessos. Cremaren les collites i ho arrasaren tot.

La gesta del dia va anar a càrrec d'un petit nucli d'milicians, al comandament de Pau Ruiz, els quals, en una missió d'exploració, ajudats per un coneixedor del terreny que fugí de Saragossa i que arribà a la nostra caserna general, s'endinsaren cap a Alfajarín, poble situat a 18 quilòmetres de Saragossa. Els nostres milicians avançaren a través del camp i des d'un lloc alt albiraren un camió que conduïa elements feixistes que es dirigien a Alfajarín, cap a Osca. Ràpidament realitzaren un moviment envoltant, i una vegada feta aquesta maniobra obriren foc contra el camió enemic, els ocupants del qual contestaren de la mateixa manera. Però els nostres, que havien pres la iniciativa de l'atac, aconseguiren plenament llur objectiu, malgrat la inferioritat numèrica, i quan hagué acabat el tiroteig s'aproparen al camió, al qual només trobaren cadàvers.

Dos ex-tinents coronels complicats en la sublevació feixista

Madrid, 14. — Per gestions practicades per les milícies que dirigeix Garcia Atadell i Pedrero, s'ha pogut comprovar la intervenció de determinats elements de l'Estat Major del Ministeri de la Guerra en la sublevació feixista. Els complicats sembla que eren, entre altres, els tinents coronels Bugut de Torre i Baygorri. El primer és íntim amic i confident de Mola.

Buguet de Torre fou detingut en els primers dies del moviment, al propi Ministeri. A un individ ude la seva família se li ha trobat un paper que havia estat tramès a Buguet, en el qual es donava compte d'un radiotelegrama xifrat que havia estat tramès per un general facciós.

Les milícies s'han incautat també de la correspondència de Baygorri, que actualment està amb l'enemic, segons sembla, al Nord. De puny i lletra de Baygorri s'han trobat unes instruccions tàctiques per a la presa de Madrid.

Tant Huguet com Baygorri sembla que tenien l'encarrec dels generals sublevats de nomenar les persones que havien de dirigir el moviment en les diverses guarnicions de província. Entre els nomenaments, s'ha trobat el del coronel Aranda, que traí els elements del Front Popular d'Oviedo i que, com se sap, es troba a la dita ciutat voltat pels minaires asturians.

A la ratlla de l'Ebre

Fraga, 13. — La columna Pérez Farràs-Durruti, sortida de Bujaraloz, s'ha apoderat d'un extens sector de la línia sobre l'Ebre.

El començament de la fi

València. — Ha arribat el tinent-coronel Peire que marxa al front de Terol.

Peire que es trobava al front d'Andalusia ha dit que allò està al començament d ela fi.

Quatre posicions més ocupades pels antifeixistes del front d'Aragó

Casp, 14. — El nostre front s'estén des de Quinto fins a vuit quilòmetres de Belchite.

La columna formada per aragonesos del Baix Aragó, que dirigeix el tinent Perrer i el milicia Carol, delegat de la Regional d'Aragó, Rioja i Navarra, han avançat des d'Alcanyiç i han pres els pobles de Calanda, Alcoriça, Mas de les Mates i Fresneda, ultra una infinitat de pobles petits, han arribat fins a Montalvan, han reforçat aquesta plaça i engrandit la seva columna amb els minaires. En una marxa ascendent, ha aconseguit arribar fins a Munieca, i s'han col·locat a molt pocs quilòmetres de Belchite.

Importants detencions

Entre elles, la de l'ex-ministre Rico Avello

Madrid. — Agents de la primera brigada d'investigació criminal, en unió de grups milicians que dirigeix Garcia Atadell, han detingut l'ex-ministre de la República Manuel Rico Avello i el seu fill, Carles Rico Rico.

En els escorcolls practicats als domicilis dels detinguts, s'ha trobat una ampla documentació comprometedora.

També ha estat detingut un significat feixista, amic de Castro Alvarez Sotomayor, dirigent del Sindicat Lliure del carrer de Sacramento, format en la seva majoria per elements de Falange Espanyola.

Es continuen realitzant actives recerques per a detenir un ex-ministre radical, al qual s'ha aconseguit localitzar.

Al domicili d'un conegut artista s'han trobat cartes comprometedores i rebuts del dit ex-ministre per valor de vint mil pessetes, quantitat cobrada per aquest en la participació d'un negoci que sembla que no existí.

Un capellà que feia el viu

Madrid. — En una pensió establerta al carrer de Juan de Austria i a les habitacions que ocupava el capellà de l'església dels Angels, fou practicat un escorcoll i es trobà una copiosa i interessant documentació. També foren trobades 401.600 pessetes en títols del Banc d'Espanya i altres valors, un punyal treballat a l'estil de Toledo, uns rosaris de plata, un calze d'or, una patena, i gran nombre de joies i objectes preciosos.

A Valdepeñas, la sublevació havia d'esclatar el dia 26

Valdepeñas. — Continuen realitzant-se treballs d'investigació i vigilància per les milícies d'aquesta localitat, que han donat com a resultat la detenció de gran nombre de feixistes.

En virtut de les declaracions prestades per alguns dels detinguts, s'ha vingut en coneixement que el pla proyectat tenia com a base principal apoderar-se els facciosos de la ciutat el dia 26 de juliol, empresonant seguidament les autoritats del Front Popular i elements destacats d'esquerra.

També s'ha vingut en coneixement de quins són els individus que havien de finançar el moviment.

Ordre de presó contra un ex-general

Madrid. — Ha estat detingut el general Garcia Antúnez, que fou posat a disposició del director general de Seguretat. Després ingressà a la presó, a disposició del jutge especial que instrueix sumari per la rebellió, Elola.

Segons informes que particularment han arribat a nosaltres, Elola ha dictat ordre de presó contra el dit general.

El general Garcia Antúnez era inspector de la Primera Inspecció de l'Exèrcit el dia 20 de juliol i es trobava com a cap interí de la primera Divisió.

A Buenos Aires s'han recaptat noranta mil pessetes per a la Creu Roja

Madrid. — El Comitè Central de la Creu Roja Espanyola ha comunicat que la Colònia Espanyola de Buenos Aires, en una subscripció, ha recaptat la quantitat de noranta mil pessetes, que ha estat enviada al dit Comitè.

Comentaris de la premsa madrilenya

L'única Espanya que subsisteix

Madrid, 14. — «Política» es refereix als manejos dels insurrectes a l'estranger i diu que a aquests res no els interessen les complicacions d'ordre internacional que puguin desencadenar amb llur contumàcia.

Afegeix que amb llur conducta no sols incorren en la vergonya que suposa oferir davant l'estranger una Espanya dividida i ensangonada, sinó que demostren que res no els interessa la sort d'Espanya, puix que amb tal d'aconseguir un bon botí en aquesta lluita sense precedents, aporten a la sublevació elements i mitjans que si no poden fer-los triomfar els serveixen d'estímul i de defensa.

Cal divulgar-ho perquè els espanyols i tot el món sàpiguen quina classe d'enemics té la República i les combinacions i negocis que s'ofereixen a costa de la nacionalitat crebantada, perquè no puguin parlar ja mai més els sediciosos i llurs simpatitzants d'amor a Espanya, perquè en nom d'Espanya l'estan arruinant.

Termina dient que l'única Espanya que subsisteix, l'únic patriotisme que s'expressa diàriament en actes i decisions exemplars, és el del poble que combat sense defallença per la dignitat i l'honor de la Revolució.

Disciplina de guerra

Madrid, 14. — «El Socialista» considera que la guerra no es fa sols a base d'estímuls orals, sinó d'esforços eficaços; i l'eficàcia demana inexorablement disciplina, disciplina de guerra, puix que en guerra estem.

L'exigència — afegeix — ha de resultar-nos tant menys estranya ja que estem habituats a una llarga experiència sindical, que és també, amb caràcter diferent, encara que no oposat, una guerra permanent.

Hi haalgú que pensi que una vaga, per exemple, podria guanyar-se si els vaguistes no estiguessin units en un mateix sentiment, lligats per una mateixa aspiració? Doncs l'exemple, que ens és familiar, pot servir-nos ara com a pedra de toc. Continua dient que estem ficats en una guerra en la qual l'adversari i nosaltres ens ho juguem tot i, per tant, ha d'imperar una voluntat uniforme,, una obediència als comandaments i una coincidència absoluta en l'esforç. Tals són les qualitats que calen i sense elles tota la resta perd en eficàcia la meitat, almenys, del seu valor.

Continua dient que no s'ha de confiar en els que es creuen assistits d'una genialitat individual, per molt assistits que estiguin de valentia, si mancats de disciplina,fl es neguen a acceptar-la en combinació amb els altres; i no hem de creure sobretot en els que reserven llurs forces per no sabem quan, perquè això d'esperar que el perill sigui major per afrontar-lo, té totes les apariències, tal vegada enganyoses, de deslealtat.

Això és el que demana la guerra, que és una guerra de veritat i no de fantasies com alguns semblen suposar.

«Temeu el poble per primera vegada a la vida»

«Ahora» fa una allocució als rebels i els diu: Tireu les armes i poseu-vos en lloc segur abans que us ofegueu en sang. El poble és implacable i ha començat a fer la seva tremenda justícia. Deixeu-nos aplacar-lo i fugiu els que no pogueu esperar el seu perdó, els que secundàreu equivocadament la rebellió, i temeeu el poble per primera vegada a la vostra vida. I penseu que per dura que sigui la justícia popular, no veureu en el poble la ferotgia de què heu fet gala vosaltres els senyorets i militars a les ciutats andaluses i a les viles de Castella, que heu cobert d'horror i de vergonya el títol d'espanyols.

A Catalunya no tornarà a germinar la traïció

«El Sol» assenyala com la regió catalana ha demostrat des del primer moment la realització més perfecta de les tàctiques a seguir en tots els fronts: al front de batalla i al front de treball.

I afegeix. Amb un esforç heroic Catalunya es llançà damunt del traïdor i en lluita mil vegades heroica pogué dominar-lo sense remei, sabé treure de la seva terra fins les arrels de la traició.

No tornarà a germinar més a Catalunya la planta maleïda de la traició. Un fervor esplèndid uneix a Catalunya totes les forces obreres. I en aquesta germandat de treball apareixen estretament unides totes les organitzacions democràtiques. La C. N. T. mateix mostra l'exemple enèrgic, en aquest cas admirable, cap a la nova organització del treball, en la qual apunten ja lluminosament les noves jerarquies, jerarquies indiscutibles que estan defensades en la roca viva del poble treballador, que és el mateix que ha sabut aixecar-se unànimement contra els destructors de la Pàtria.

Els traïdors han estat destruïts. Ells volien la ruïna de la Nació i sobre les seves pròpies ruïnes s'aixeca immortal, com el Fènix, l'esperit constructiu de Catalunya, per a meravella d'Espanya i del món.

Com es fa Pàtria

«A B C» es refereix a la reunió que celebrarà avui la Diputació permanent de les Corts, com a exemple indiscutible de l'absoluta normalitat amb què es desenvolupen els organismes de l'Estat.

Diu que els traïdors troben un mur de serenitat infranquejable en llur cursa i la República democràtica dóna un magnífic exemple d'eficàcia parlamentària. Això és el que meravellarà al camp enemic — afegeix — i això és un timbre d'orgull per la República. Les institucions democràtiques vilipendiades per les dretes, que mai no es plegaren a llur disciplina, s'aixequen tranquil·les, serenes i justes per complir els deures que els marca la Constitució. Complint-los escrupolosament, es fa i es farà Pàtria.

Les masses tenen confiança en els seus caps

Madrid. — «Heraldo de Madrid» exposa la seva confiança en l'esdevenidor i diu:

«Las masas tienen plena confianza en sus jefes Esa confianza convierte en placer la asistencia.

España resurgirá magnificamente reconstruida de la sima en que la precipitaron la soberbia, la deslealtad y el fascismo.»

La gran diferència

Madrid. — «Mundo Obrero», comentant l'aspecte de Madrid, diu:

«Este orden de Madrid y las ciudades sometidas al Gobierno, esta paz, esta alegría, esta libertad, ofrecen un contraste con la desolación y la ruina de las comarcas sojuzgadas por el fascismo, donde imperan el desorden y la anarquía, la miseria y la muerte, y no se desarrolla fecundo el trabajo.

A a la capital no calen fusells

Madrid. — «El Sindicalista», diu:

«Hay demasiados fusiles en Madrid, y esto no puede ser. En Madrid, no debe haber sino dos indispensables, es decir, los que se necesitan para mantnar las guardies y paar el servicio de vigilancia que funciona normalmente.

Los demàs fusiles son precisos en el frente, es decir, donde no estén inactivos.

Cada fusil, en las líneas de fuego, significa un elemento eficaz en la ulcha que se está sosteniendo; y fuera de ellas, no xpresa sino una toria, o lo que es aún peor, una falta de actividad organizadora o una imprevisión.»

El desenllaç s'apropa

Madrid, 14. — «La Voz» diu:

«Es camina amb pas ferm i segur. La traició i la deslealtat començaren a saldar llur compte monstuós i, naturalment, hauran de pagar amb exactitud i sense possible regateig.

El desenllaç s'apropa i el pesombre s'esvaeix per hores.

A reforçar la columna de Pérez Farràs

València, 14. — Es troben a València les milícies de premsa de Madrid, que van al front de Saragossa per a engrossir les forces del company Pérez Farràs

(c) Ministerio de Cultura 2005

Les Milícies populars podran irrompre en la planúria castellana en el moment que ho jutgin oportú

Els rebels exhaureixen les municions

Madrid, 14. — La jornada d'avui ha començat sota els millors auspicis, puix que les notícies rebudes dels diversos fronts de combat són excel·lents.

El corresponsal especial d'aquesta Agència al front del Guadarrama ha pogut arribar en automòbil fins el coll de la serra, des d'on ha pogut comprovar que totes les planúries castellanes que s'oferien davant els seus ulls, estaven ocupades per forces governamentals.

La impressió del dit corresponsal és que les forces del Front Popular podrien entrar a la planúria castellana en el moment que ho creguin oportú.

És te la impressió que els rebels estan esgotant les municions, sobretot, bombes per a avions, puix que utilitzen obusos de cinquanta-cinc amb hèlix per provocar llur caiguda i explosió.

A Cercedilla i Los Molinos, el nostre corresponsal veié l'artilleria obrir foc contra el flanc enemic, l'artilleria del qual contestà dèbilment.

Els avions republicans llançaren bombes incendiàries, que produïren notable efecte entre les files rebels, puix que fugiren a la desbandada.

L'aviació i l'artilleria actuaren molt intensament.

El nostre corresponsal s'ha dirigit al poble de Peregrinos, on opera la columna al comandament del coronel Sabio. El dit cap pren encertades mesures per combatre els rebels.

A Madrid, les forces valencianes són objecte d'una entusiasta rebuda

Madrid. — Han arribat a Madrid en trens especials les forces que integren l'anomenada columna «Fantasma». El primer tren arribà a les dues de la tarda. Esperaven les forces valencianes l'alcalde, representant del ministre de la Guerra, cossos de la guarnició, elements del Front Popular, comissions obreres i milicians de diversos partits. En entrar el tren a agulles els expedicionaris foren acollits amb visques i punys enlaire.

Les forces que portaven la senyera valenciana desfilaren precedides de la banda de cornetes i timbals pels carrers cèntrica de la població. L'entusiasme en passar aquestes forces era tan gran, que es desbordà als carrers d'Alcalà i Porta del Sol.

A les set de la tarda arribà la segona expedició, a la qual hom tributà una gran rebuda. Per últim, a les onze arribà l'última part de la columna.

Les dues primeres expedicions han sortit cap al front. Feren nit a El Escorial. Madrid i sortirà a la matinada cap al front.

El cap de la columna, capità Urribarri. La tercera expedició passarà la nit a ha arribat en avió. El capità Urribarri estigué complimentant el ministre de la Guerra i altres caps militars. Les forces que integren la columna «Fantasma» vénen proveïts del més alt esperit per combatre contra els enemics de la República.

Des de la catedral de Burgos diuen que a les portes de les esglésies de Madrid hi ha penjats els caps dels capellans

Els facciosos capitanejats per Cabanelles havien d'entrar a Madrid el dia 11

Madrid. — Un redactor de «Política» ha conversat amb un dirigent socialista, el qual li ha manifestat que la impotència dels rebels s'accentua cada dia més.

Afegí que el 10 d'agost els rebels celebraren una missa per l'ànima dels sublevats morts el 10 d'agost del 1932, i durant la celebració de la missa i des de la mateixa catedral de Burgos, es llançaren les següents notícies:

«A Madrid, els caps dels capellans decapitats es penjaven a les portes de les esglésies i que els saqueigs arribaven a tal extrem que no hi havia una sola casa que se'n lliurés.»

Encara es digué quelcom més pintoresc, i és que a l'església de Sant Lluís, que com se sap està destruïda, els revolucionaris agafaren un capellà, el posaren dintre d'un sac i el llançaren després diverses vegades en una caldera d'aigua bullint fins que morí.

Després es digué que el general Cabanellas entraria a Madrid al front dels insurrectes el dia 11.

El líder socialista féu aquest comentari: «Madrid i Espanya estan en peu per la seva llibertat; i que no oblidi el món sencer aquestes paraules: socialistes i comunistes lluiten per la República democràtica, pel govern de la República i, en fi, per la República espanyola, que és com lluitar per la nostra pròpia vida.»

La gesta heroica realitzada pels nostres marins el dia 6

Madrid, 14. — Per conducte que ens mereix crèdit hem conegut uns interessants detalls de la gesta heroica realitzada pels nostres marins de guerra el dia 6 d'aquest mes en el bombardeig davant les costes espanyoles.

Aquests detalls donen compte de l'enorme dany produït en les files rebels concentrades en algunes places del Sud, especialment a Algeciras.

El «Jaime I», que juntament amb el «Libertad» i el «Lepanto» bombardejà la ciutat d'Algeciras, on es trobava el quarter general dels facciosos, es retirà a les nit del matí, per a emprendre novament l'ofensiva i disparar els seus canons damunt les peces d'artilleria enemiga. El «Jaime I» envià un ràdio a les forces rebels, perquè es rendissin, però l'única resposta fou el canoneig de les bateries enemigues prop del vaixell facciós «Dato», el qual estava emplaçat a la costa. Aleshores els canons del «Jaime I» responguéren i castigaren molt durament l'enemic.

Un periodista anglès que es trobava a l'Hotel Cristina presencià l'intens bombardeig. Segons manifestacions fetes per ell, una canonada entrà al susdit Hotel per una finestra i produí la desmoralització d'un cap facciós, comandant que molt angoixosament preguntava si continuaria el bombardeig d'aquella manera. Els sublevats concentrats a l'Hotel Cristina es feren escàpols.

La victòria de la nostra esquadra aquell dia fou completa i deixà desmoralitzat l'enemic, i causà tals estralls al «Dato» que aquest vaixell quedà inutilitzat. L'aviació lleial també prestà gran ajut a la República i a la llibertat.

També un periodista americà arribat el dia 8 d'aquest mes a la plaça de Gibraltar donava compte d'un interviu amb l'ex-general Queipo de Llano. En aquest interviu hom diu que els caps facciosos estan desmoralitzats per complet davant les contínues victòries de les tropes lleials i que solament els manté l'esperança que ells creuen que aviat cauria Madrid a mans dels rebels.

El nou president de l'Audiència de Madrid

València, 14. — Amb motiu de la reorganització del Palau de Justícia s'ha nomenat president de l'Audiència, Rodríguez Solorzabal, prestigiós republicà.

Més de cent detencions a Madrid

Madrid. — En el dia d'ahir s'efectuaren més de cent detencions. Entre altres hi ha el director d'un Banc important de Madrid, al qual se li ocuparen armes i documents monàrquics comprometedors.

Una ordre que no es portà a cap

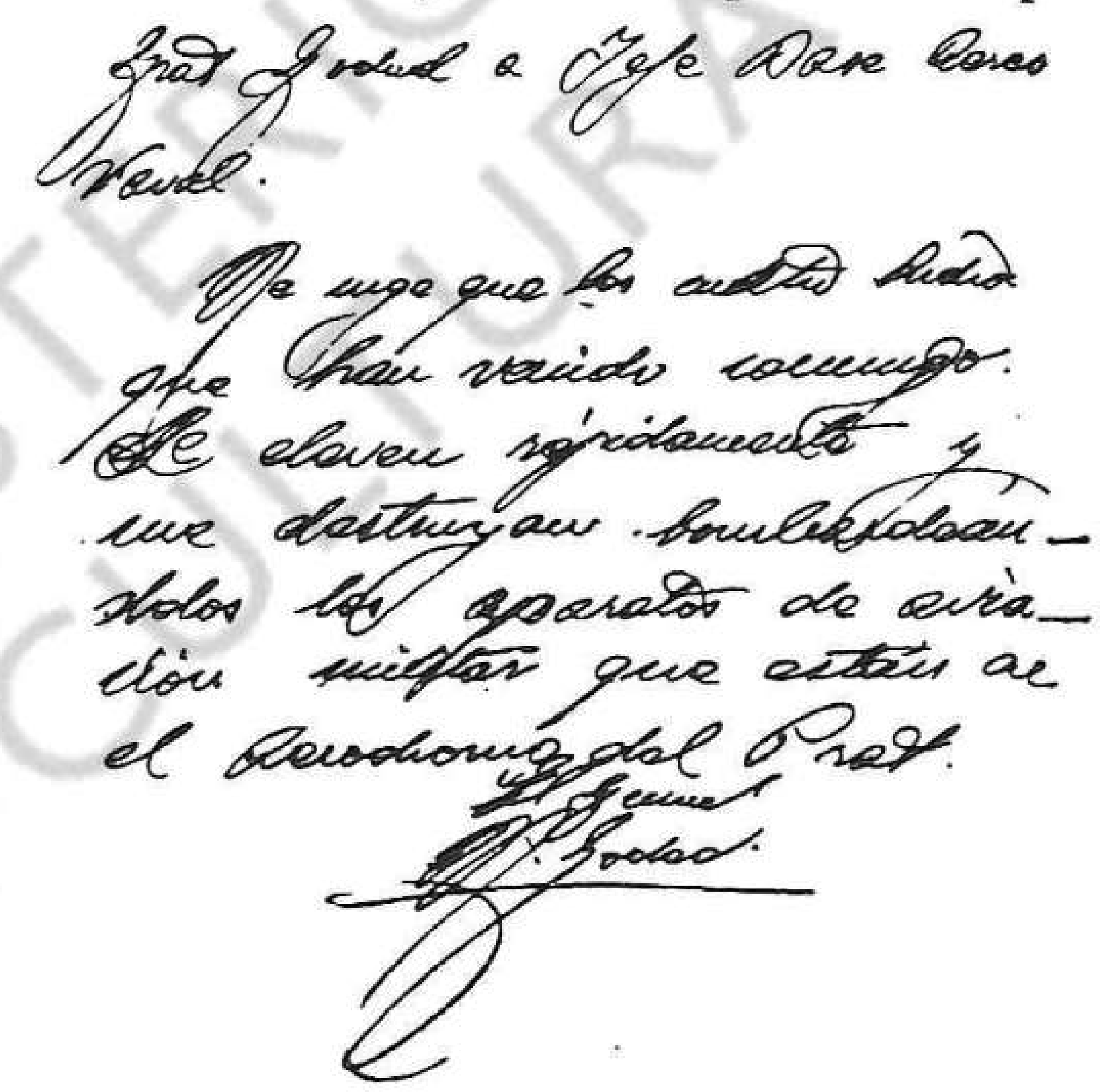

El traïdor Goded havia redactat i signat aquesta ordre.
No comptava, pel que es veu, amb el republicanisme i l'esperit antifeixista dels elements de la nostra aviació.
No en va hi havia Sandino.

Ha estat detingut el feixista monàrquic Ramon Madariaga

Se li han ocupat cartes de l'ex-rei i de l'ex-reina

Madrid. — Ahir, en el seu domicili del carrer d'Almagro, fou detingut el regidor del municipi madrileny i membre de la Junta directiva d'Acció Popular, Ramon Madariaga. En l'escorcoll practicat al seu domicili es trobaren cartes de l'ex-rei i de l'ex-reina. En una d'aquestes cartes, datada el maig darrer, l'ex-rei diu a Ramon Madariaga que s'ha convingut que, en cas d'una restauració, ocuparia el tron l'ex-príncep d'Astúries.

El Consell de Ministres d'ahir

Les notícies de tots els fronts són satisfactòries

Madrid. — A un quart de sis de la tarda quedà el Govern reunit en Consell a la Presidència.

Tres quarts abans arribà el president del Consell i el del Congrés, i més tard ho féu el president de Izquierda Republicana, Domingo.

El ministre de la Governació es limità a dir que als fronts tot anava bé.

El de Justícia digué que portava uns decrets referents a personal, però que fins que no els signés S. E. no podien donar-se aquestes coses — afegí — a fer-les amb certa pausa, més que per res pe l'efecte que poden produir a l'exterior. Cal tenir en compte que estem molt pròxims a la data en què un Tribunal haurà de fer justícia.

El ministre de la Guerra que arribà l'últim digué.

—Les notícies de tots els fronts són satisfactòries. Als voltants de Còrdova s'han pres magnífiques posicions i alguns pobles d'importància, tals com Pozoblanco i Valarcazal. Dels altres llocs també les coses marxen cada vegada millor, tant al sud com al nord.

Els que estan amb el sol que més escalfa

Madrid, 14. — «Claridad» publica la següent denúncia:

«Se anuncia que el Sr. Alvarez Buylla, acaba de aceptar los servicios de un sincero colaborador espontaneo: el monarquico Sr. Badia, diputado de la Lliga, nada menos que de la Lliga, además de hombre de confianza del nefasto Cambó, ex-subsecretario cedista, etc.

También en octubre de 1934, el Gobierno radical vaticanista usó de él como técnico.

¡Formalidad, señores!

Pues a este individuo se le ha encargado ahora la Jefatura de los Servicios Españoles del Comercio Exterior.

¡Nada menos!

Els facciosos han imposat la bandera monàrquica

Pel micròfon de Ràdio Tetuan, ahir fou radiada una al·locució del cap accidental de les forces rebels del Marroc, l'ex-general Orgaz, en la qual anunciava que a partir d'avui, la bandera espanyola serà «la gloriosa bandera bicolor que tantas glorias ha dado a España. Esta ha sido y será siempre — ha afegit — la bandera de los verdaderos patriotas, de los verdaderos españoles».

Queipo de Llano ja havia dit el mateix el dia abans.

Per altra part, Cabanellas fa ja molts dies que fa onejar la bandera monàrquica — una bandera enorme — al balcó de l'edifici de la Diputació, convertit en Parlament.

El president i magistrats del Tribunal Suprem fan patent llur incondicional adhesió al Govern legítim

Madrid. — A un quart de nou de la nit abandonà el Consell el ministre de la Guerra, el qual, interrogat pels periodistes, digué que no tenia cap notícia a manifestar. Jo m'absento del Consell — digué — per a faltar el menor temps possible del Ministeri de la Guerra. No hi ha cap notícia de relleu.

A un quart de deu acabà el Consell. El ministre de Justícia lliurà als periodistes còpia de la següent instància firmada pel President i tots els magistrats del Tribunal Suprem:

«Excmo. Sr.: Los que suscriben, Presidente y magistrados del Tribunal Supremo, por sí y abrogándose fundadamente por tradición la representación de sus compañeros ausentes, físicamente impedidos para refrendar la presente a V. E. respetuosamente exponen:

Que respondiendo una vez más a la gloriosa historia de la Magistratura española de cumplir sus deberes con cabal adhesión al Gobierno legítimo, al conocer el decreto de 11 de los corrientes publicado en la Gaceta del 13 que reforma el artículo 239 de la Ley Orgánica del Poder Judicial por si subviniera el Gobierno con el a la conveniencia de reorganizar en parte, en cuanto al personal del Tribunal Supremo, acude a V. E. en prueba de lealtad y para facilitar lo proyectado en el decreto referido, pone a disposición del Gobierno los cargos que desempeñan para con ello prestar mejor servicio a la R[illegible] y como que continuarán en sus funciones con idéntica cordial adhesión al régimen, si esto los repr[illegible] pues no [illegible] otra [illegible] a los [illegible] que testimoniar con ello la eficacia [illegible] de la solidaridad y el cumplimiento de la promesa [illegible] a la [illegible] de la República y a [illegible]

Ale[illegible] que aquesta nota havia [illegible] per tots els membres [illegible] Suprem [illegible] cap excepció, i que [illegible] com a primera [illegible] d'altres que adoptarà el [illegible] el Consell de demà.

El [illegible] Guerra manifestà que anava [illegible] amb S. E. i que tot i que [illegible] la seva firma nombrosos [illegible] pogué acabar-se la re[illegible] per informar [illegible] entre ells el d'Indústria, [illegible] sobre temes importants. Per [illegible] demà al Consell a les [illegible] de la tarda.

El ministre de Finances [illegible] en abandonar [illegible]

causats als feixistes per la gloriosa aviació republicana.

Donatiu del personal de Banca

Madrid, 14. — Al Ministeri d'Indústria i Comerç s'ha rebut un donatiu del personal de Banca per als ferits i milicians, que s'eleva a 45.000 pessetes.

Deu milions de litres de gasolina

València, 14. — Ha arribat el vapor «Xampuzano», el qual porta deu milions de litres de gasolina.

Les emissores d'aficionats queden caducades

Madrid. — La «Gaceta» publica avui un decret del ministeri de Comunicacions en virtut del qual queden caducades totes les estacions emissores d'aficionats, i els seus propietaris hauran de lliurar-les a les oficines telegràfiques de les localitats respectives abans del dia 16 del corrent mes. A partir del dia 16 es considerarà tota estació com a clandestina i el seu posseïdor incurs a la llei d'Ordre Públic.

En el front del Guadarrama, ahir fou dia de tranquil·litat

A l'Escorial s'han practicat unes sis-centes detencions

Madrid, 14. (Crònica del nostre enviat especial a la Serra.)

Durant el dia d'avui la calma ha estat absoluta a tot el front de la serra del Guadarrama. Pot afirmar-se que avui ha estat el dia més tranquil des que a la serra s'iniciaren les operacions per a aixafar el moviment feixista.

L'actitud de les forces del Govern al front ha estat la de mantenir-se a l'expectativa, i per la seva banda l'enemic, llevat comptadíssimes excepcions sense importància, no ha donat senyals de vida.

Cap novetat no s'observa per la part que opera la columna de l'heroic coronel Mangada. Tot continua en igual estat que ahir i la nostra posició en aquell front continua cada cop més ferm. La moral de les nostres forces és admirable i cada moment més elevada, si això és possible.

La columna que comanda el comandant Sabio també ha romàs inactiva. Solament a primera hora de la matinada hi hagueren lleugeres escaramusses amb alguns grups facciosos que quedaren desfets. L'avioneta enemiga féu acte de presència però no arribà a disparar perquè les nostres metralladores amb els seus dispars arribaren a fer blanc en ella, paralitzant-la i produint-li algunes avaries. En vol baix marxà al camp feixista i segurament quedà inutilitzada.

Les forces que en aquest front estan a les ordres del capità Gallego estan dedicades al repòs per tal d'anar a la lluita perfectament reposades. El capità Gallego ha marxat a Madrid i durant la seva absència s'ha fet càrrec de les forces el tinent coronel Rubio.

Per la part que actua la columna del coronel Asensio tampoc no s'observen grans moviments. Les nostres forces es mantenen inexpugnables. Les nostres avançadetes i l'aviació lleial han practicat grans reconeixements a les lludrigueres feixistes. Des d'alguns llocs pogué observar-se pràcticament els forts danys causats als feixistes per la gloriosa aviació republicana.

A primera hora del matí la columna del general Bernal realitza un considerable avanç sense disparar un sol tret. Els feixistes es retiraren apressadament. Foren fets bastants presoners. També els fou agafat un morter i nou metralladores. En aquesta part del front no es féu ni un sol dispar de canó. L'artilleria lleial romangué muda davant del silenci observat per part dels facciosos. La nostra aviació realitza vols d'observació i deixà caure algunes bombes que causaren l'efecte perseguit pels nostres herois aviadors.

La columna que dirigeix el gloriós comandant Perea ha rebut considerables reforços per si calguessin.

Repetim que el dia ha estat d'una tranquil·litat absoluta, i segurament és el més tranquil de tots.

Solament la columna del general Bernal ha realitzat un avanç de diversos quilòmetres, consolidant les posicions.

L'única nota que mereix destacar-se és el gran nombre de detencions que s'han portat a terme en diversos pobles de la serra. Sembla que entre aquestes detencions hi ha determinats elements dels quals se sospita que es dedicaven a l'espionatge. També han estat detingudes moltes persones que simpatitzaven amb els feixistes detinguts.

A El Escorial s'han practicat, segons ens han comunicat, unes sis-centes detencions. Totes aquestes persones passaren al Monestir i en qualitat de detinguts es troben al lloc anomenat «El Patio de Caballos». Entre els primers hi ha un militar, segons sembla retirat, anomenat Masagosa.

Nota de tranquil·litat ha estat la d'avui als fronts de la serra. Sembla que [illegible] acció de conjunt de caràcter de[illegible] no es farà esperar.

(c) Ministerio de Cultura 2005

el Consell, digué als periodistes que la major part del tractat al Consell estigué dedicada a informacions per aquells ministres que no pogueren informar-se de la marxa dels esdeveniments.

La referència verbal és la següent:

Presidència. — Dos expedients de mer tràmit.

Marina. — Expedient sobre adquisició de motors.

Obres Públiques. — Es prengué un acord relacionat amb l'Escola d'Enginyers, Camins, Canals i Ports.

Estat. — El ministre donà compte que havent-se efectuat ja la total depuració del personal que pertany al dit Departament, tots els funcionaris que queden defensen el règim amb absolut zel i lleialtat, la qual cosa anuncia amb molt gust a tots els efectes.

Guerra. — Acord sobre la forma d'expedir els lliuraments i realitzar la intervenció de la justificació de les despeses derivades de les circumstàncies. A més, hi ha dues propostes relacionades amb el comandament de dos cossos.

Féu una pausa el ministre de Finances, i afegí que el Govern s'ocupa amb tot interès de l'ampliació del decret de lloguers i algunes reformes d'aquest, per tal de no causar perjudici a certes institucions benèfiques, els recursos de les quals procedeixen molt especialment de lloguers de locals.

Finances. — Un detall amplíssim sobre un decret respecte a venciment de cupons del Deute Públic, corresponents al 15 d'aquest mes i dels quals se'n donarà coneixement immediat en vista de la imminència de la seva posta en vigor.

El Consell també s'ocupà d'altres decrets relacionats amb la pròrroga de la moratòria i el de les operacions que es poden realitzar amb valors mobiliaris i immobiliaris i en relació amb els drets reals.

Un periodista li preguntà si continuarien suspeses les sessions de Borsa i el senyor Ramos contestà que continuarien les vacances, però que en el decret de prorroga de moratòria s'augmentarien les excepcions al criteri restrictiu que s'ha vingut observant a l'efecte de donar la impressió de millores que correspon a la realitat de les circumstàncies. El que desitjo — afegí — és que es pugui arribar al més aviat millor al restabliment de la normalitat econòmica i financera.

Acabà dient que demà, a les cinc de la tarda, continuaria el Consell de ministres perquè despatxessin els ministres que no havien pogut fer-ho avui.

Els efectes del bombardeig del «Jaime I» a Algecires

Quedaren destruïdes les casernes d'infanteria i les més importants fortificacions

Gibraltar. — Se sap que les granades llançades sobre Algecires pel «Jaume I», destruïren totalment les casernes d'infanteria i l'ala dreta de l'Hotel Cristina.

Gairebé totes les fortificacions de Punta Carnera i Algecires quedaren desfetes i els edificis públics sofriren danys considerables.

Es calcula en uns dos-cents el nombre de morts i en més de 500 el nombre de ferits.

L'heroic milicià Francesc Aguilar López, el qual aconseguí fer fugir un nombrós grup de rebels que s'havia apoderat del poblet cacereny Madrigal de la Vega. El valent minyó ens mostra la metralladora que emprà en la seva magnífica gesta. El seu crit de guerra era aquest: «Zumbando!» (Fotografia Universal)

A Oviedo els rebels es troben en situació desesperada

A Astúries els periodistes s'han incautat dels diaris

Gijón, 14 (Per correu). — La situació d'aquesta població es normalitza per moments.

A Oviedo el coronel Aranda cada dia es troba en més difícil posició. Està completament assetjat i es registren temptatives de mort. El setge d'Oviedo es enorme i els canons i metralladores es troben a les mateixes portes de l'extrem de la ciutat. S'espera la rendició d'Aranda immediatament.

La columna facciosa que avançava de de Galícia fou deturada molt poc després d'iniciar la marxa i se li feren més de dues-centes cinquanta baixes i els que quedaren fugiren a la desbandada.

L'entusiasme a Astúries es gran i els periodistes s'han incautat dels periòdics. El proveïment dels pobles està assegurat per molt temps. No es manca de res.

Totes les nits s'hostilitza les casernes, on estan refugiats els rebels i a la de Simancas hi ha mes de dos-cents morts. Hom sap que han mort el capità Bernardo Delgado, el tinent del Valle, l'alferes Granado i set soldats. També hi ha catorze ferits i moltíssims malalts; entre els ferits hi ha el tinent coronel Vilacalvo.

Un article del company Indalecio Prieto

«Madrid ha estat l'objectiu més immediat dels rebels»

Madrid, 14. — «Informaciones» publica el següent article d'Indaleci Prieto:

«Madrid ha estat des del primer dia de la sublevació l'objectiu més immediat dels rebels. Està explicada perfectament tal preferència pel que la capital de la República significa moralment i materialment.

Segons sembla, aquesta empresa fou adjudicada al general Mola. Eren les tropes sublevades al nord d'Espanya les que havien d'apoderar-se de Madrid, sense deixar, a més a més, d'hostilitzar pels flancs, i per tal d'obrir camí a l'exèrcit de Mola hom estengué immediatament forces de la dita columna per tres punts distints de la Serra de Guadarrama: Navacerrada, Somosierra i Alto del Leon, mentre es produïen alçaments a Toledo, Alcalà i Guadalajara. Fallà en el pla la més important de les ajudes: Madrid, és a dir, la sublevació dintre de la capital. Aquest punt del projecte s'ensorrà en el moment que, gràcies a l'empenta de les milícies ciutadanes, es rendí la Caserna de la Muntanya. Anihilats els dos regiments que s'hi estatjaven i sotmès al cap de poca estona el campament de Carabanchel, únic punt on la insurrecció es manifestà com a inequívoca, es procedí a treure els condaments d'altres unitats en actitud espectant i sospitosa i no hi hagué, després d'això, cap altre acte insurreccional que el del regiment d'Enginyers del Pardo, però no per a fer-se forts, sinó per a fugir a la desbandada a fi d'unir-se a forces rebels molt llunyanes.

Madrid, per tant, havia d'ésser pres sense esperança que dintre de la ciutat donés mostres d'existència cap dels auxilis previstos; però les milícies madrilenyes no s'acontentaren de destruir el focus interior ed la rebel·lia, sinó que abateren braument una darrera l'altra les inusrreccions d'Alcalà, Guadalajara i Toledo, de les quals quedà únicament un nucli assetjat a l'Alcasser toledà, i, a més a més, desbarataren els plans dels que volien atacar per la Serra, en la qual es manté solament alguna bateria i nius de metralladores, sense possibilitat d'avenç.

El fracàs, doncs, de la presa de Madrid confiada al general Mola, ha estat absolut. Això no vol dir que l'enemic hagi desistit del seu cobejat objectiu. Probablement constitueix ara per a ell una obsessió major que quan s'inicià el seu avenç. El seu avenç diem, però que aviat s'acabà el seu orgull! El general que dirigia la sublevació potser considera com una vergonya imperdonable el fet que forces regulars de l'Exèrcit, dirigit precisament per ell i altres generals, hagin estat derrotats en cosa d'hores pel poble en armes.

Això sens dubte encoratja aquests generals a concentrar el seu màxim esforç a conquerir Madrid, però sense deixar l'empresa novament a càrrec de Mola, sinó pensant en una acció conjunta de forces del Sud i del Nord. Per a la consecució d'aquesta conjunció, cal salvar molts, moltíssims obstacles, i no és tasca fàcil laconseguir-ho. Si jo e mvaig atrevir a pronosticar una guerra civil, es perquè ho preveia així i cal clavar aquesta convicció a l'ànim de la nostra gent. S., afortunadament, la lluita resultés curta, millor que millor. Actualment, mahometans assedegats de sang, cristians i catòlics amb escapularis i medalles damunt els uniformes, en la més estranya barreja guerrera que han vist els segles, intenten, més que altra cosa, amb les forces que es troben al Nord de la frontera portuguesa, unir-se des de Càceres a Pontevedra.

Però Madrid, el cobejat objectiu, està encara molt lluny, molt lluny.»

Les forces populars s'han apoderat de Pozoblanco

Més de dos-cents guàrdies civils presoners

Madrid. — El president del Consell passà el matí al ministeri de la Guerra i a la una de la tarda es traslladà el seu despatx oficial del ministeri de Marina.

En saludar-lo els periodistes, Giral els digué que podia facilitar-los una nota interessant, com era que aquest matí les forces lleials a la República havien pres l'important poble de Pozoblanco, fent presoners dos-cents guàrdies civils.

Parlant de la situació de Còrdova, digué que els pobles que volten aquesta capital estan tots ocupats per les forces lleials, i en conseqüència Còrdova està sotmesa a un estret cercle. Acabà dient que les nostres columnes esperen l'ordre de conquistar la ciutat.

Han quedat interrompudes totes les comunicacions amb Canàries

Hom diu que la població obrera s'ha aixecat contra els insurrectes i que s'ha declarat la vaga general

El Cap. — Estan interrompudes totes les comunicacions amb les illes Canàries.

El telègraf està intacte, però no contesten des de Canàries a les crides que se'ls fan.

Circula el rumor que la població obrera s'ha aixecat contra els insurrectes. Es parla que s'ha declarat la vaga general.

DE L'ESTRANGER

Absoluta tranquil·litat a la costa llevantina

Un reportatge interessant d'un periodista francès

París, 14. — El corresponsal d'aquesta agència, Christain Ozanne, ha fet una visita a les principals províncies llevantines. Allí regeix el poder del Govern de la República.

Ozanne embarcà a Alacant, i féu escala a Cartagena, on regnava la més absoluta tranquil·litat. Nombrosos milicians del Front Popular es disposaven a sortir cap a Granada.

Les ciutats i pobles són proveïdes normalment.

A Almeria regna igualment tranquil·litat. Hi ha 1.500 presoners a bord de diversos vaixells que han sortit habilitats per a presons.

A Almeria ha estat respectada la Catedral. Es de destacar la notícia que l'arquebisbe de la dita ciutat s'ha posat a disposició del Govern republicà de Madrid, d'una manera incondicional. A la porta del Seminari hi ha uns rètols dels Sindicats obrers.

Es difícil de trobar un vaixell entre Almeria i Màlaga, ja que gairebé tots han estat requisats pel Govern.

A Màlaga la tranquil·litat és absoluta, i es troben oberts tots els establiments. Abunden les provisions. No s'ha incendiat cap convent ni cap església. No ha passat igual amb els palaus dels dretistes, que han estat destruïts, entre ells de l'ex-marquès de Larios. També en aquesta ciutat nombroses forces es disposen a atacar Granada.

Aquesta ciutat és actualment la base principal de la flota governamental per a la vigilància de l'Estret i bombardeig dels ports en poder dels rebels.

L'avió rebel que llançà bombes sobre el «Jaume I», hagué de desaparèixer davant el foc antiaeri que se li féu. Les avaries del dit vaixell de guerra poden adobar-se fàcilment.

Un missatge d'Azaña al poble francès

Toulouse, 14. — «La Dépêche de Toulouse» publica un interviu concedit a un dels seus redactors pel President de la República espanyola, Manuel Azaña:

«La frontera francesa és al Guadarrama — ha declarat Azaña — Els interessos superiors del vostre país estan lligats als nostres. En el cas, gairebé impossible, que els rebels triomfessin, sota quin control seríem col·locats?

Penseu en el pitjor, penseu en el Mediterrani, en el Marroc, en Africa. Penseu en les Balears i en Ceuta, bases formidables per a una nació mediterrània. El poble francès, sense distinció de partits, ha d'examinar la realitat i fixar una línia de conducta. En aquestes hores, trec de l'exemple del Front Popular francès confiança i valentia renovades.»

El Negus fixa la seva residència a Londres

Londres, 14. — La Legació d'Etiòpia en aquesta capital anuncia que aviat tornarà a aquesta capital el Negus, el qual actualment es troba en un balneari; Haile Selassie te la intenció de llogar una casa als afores de Londres per a residir-hi amb la seva família. Aleshores vindrà a Londres l'emperadriu etiop, la qual es troba a Palestina. La princessa Tshai es proposa estudiar i obtenir el títol oficial d'infermera.

Voluntaris polonesos

Hendaia, 13. — Nombrosos voluntaris estrangers, principalment polonesos, han arribat a Hendaia des d'on es proposen traslladar-se a Espanya per a oferir el seu ajut a les milícies del Front Popular, per tal de combatre els darrers reductes del feixisme.

Les converses militars franco-poloneses

Versòvia, 14. — El general Gamelin parlà reservadament durant més d'una hora amb l'inspector de l'exèrcit federal Rydz-Smigly. Es preveu que avui començaran les veritables converses militars. Gamelin serà rebut diumenge en audiència pel President de la República, que l'ha invitat a dinar.

El preu de la neutralitat alemanya

París, 14. — En aquesta capital causa alguna inquietud la dificultat sorgida entre els governs espanyol i alemany arran de l'avió que aterrà prop de Badajoz per error, la restitució del qual exigeix ara Alemanya.

S'assegura que el govern francès ha fet indicacions amistoses al de Madrid, perquè atengui els desigs exposats per Berlín, puix que el Reich considera que la única dificultat que s'oposa a la seva adhesió a la neutralitat, és la restitució del dit avió.

Leon Jouhaux cap a Espanya

París, 13. — Leon Jouhaux, secretari general de la C. G. T., i Georges Buisson, destacat membre sindical, han marxat avui de París per via aèria en direcció a Madrid en qualitat de delegats de la Confederació General del Treball.

Pensen traslladar-se a Madrid d'acord amb el decidit ahir a París per la Conferència europea d'organitzacions antifeixistes.

Sol·licitud urgent del partit comunista britànic

Londres, 14. — El partit comunista britànic ha sol·licitat del senyor Balwin que convoqui urgentment el Parlament degut als successos que es desenrotllen a Espanya.

Què hi anava a fer?

Gènova, 14. — En arribar a aquesta ciutat Josep Dencàs, ex-conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya, ha estat detingut i portat a la presó de Marassi.

Un traïdor més

Lisboa, 14. — El general espanyol Millan Astray, recentment arribat de l'Argentina, ha declarat que avui mateix sortirà cap a Villareal de San Antonio, des d'on es dirigirà a Sevilla per passar-se al front de la legió estrangera.

El problema del Sudan, resolt

Londres, 13. — A conseqüència de l'acord anglo-egipci, es provable que l'alt comissari britànic a El Caire sigui elevat a la categoria d'ambaixador, ensems que la legació d'Egipte a Anglaterra passarà a ésser ambaixada.

El problema militar i la qüestió del Sudan poden donar-se ja per solucionats. Els termes del tractat sobre aquests punts seran ultimats o confirmats en una Conferència internacional, la data de celebració de la qual encara no ha estat fixada.

(c) Ministerio de Cultura 2005

Les Milícies antifeixistes als fronts de combat

(Ve de la pàgina 6)

Al front de combat

Quan les columnes dels nostres Milicians arriben a un dels pobles alliberats pels nostres companys, els supervivents, homes, dones i criatures, surten a rebre'ls amb aplaudiments i visques.

Els camperols aragonesos es donen compte de qui són. Són els catalans, la gent de Catalunya, tan bescantada per certs feixistes del seu país. Són els seus defensors. Son la seva esperança.

La desfilada, l'entrada al poble, després d'haver baixat dels camions, es fa amb un ordre i un optimisme formidables. La bandera va al davant. Treballadors de la terra contemple nels nostres Milicians ardits. Uns altres camperols, amb l'arma al braç, arreplegada dels feixistes, veuen passar la nova columna alliberadora. Alguns ja tenen l'encarrec de vigilar la reraguarda i assegurar l'ordre revolucionari. D'altres, sortiran cap al front, al costat dels nou-vinguts.

Els vells, homes i dones, i fins i tot les criatures, ja han après de saludar amb el puny enlaire.

Els Milicians canten «La Internacional» i «La Jove Guàrdia».

Tothom aplaudeix. Tothom dóna visques. Se sent algun mori. Però dominen els crits optimistes de «Visca la Revolució!», «Visca la Llibertat!».

El poble es barreja amb els milicians. Hi ha abraçades, estretes de mà.

Contemplen la renglera de camions buits que aviat tornaran a omplir-se per anar cap al front més pròxim o cap al que indiqui el comandament.

La sortida és tan entusiasta com l'entrada. El poble els acomiada amb el ferm desig de tornar-los a veure, tots sans i bons i victoriosos.

Arriben al lloc indicat i els companys corren a rebre'ls. Són tots germans. Els coneguts s'abracen o s'estrenyen la mà amb força, o be simplement s'agafen del braç amb cordialitat fraterna.

Cal repartir-se. Cadascú al seu lloc. A rellevar els companys o bé a ocupar nous llocs estratègics. Tothom és responsable. Tothom ha d'acabar la disciplina de guerra, indispensable per al triomf. Tothom compleix el seu deure.

Darrera d'un marge n'hi ha uns que disparen continuament contra un grup de feixistes que intenta d'avançar. Darrera el grup de fusellers, ajupit i amatent, un company de la Creu Roja disposat a traslladar el que caigui en la lluita. Mes enrera, les companyes el curaran.

Els trets de metralladora, de les nostres metralladores, enardeixen els milicians. Aquell tecleteig fa posar en tensió els nervis i donar coratge en lloc d'acovardir. Un sap que és de les nostres. Sap que vetlla per ell i pels seus companys. Sap que no deixarà avançar l'enemic. Es una escombra que no falla mai.

L'entusiasme de la lluita es converteix en rabia quan un veu caure ferit un company. Els fusells i les pistoles i les metralladores i els canons sembla que vulguin disparar sense fer cap pausa. Cal venjar el caigut. Cal desfer els assassins. Cal exterminar-los.

L'enemic ha estat vençut. La posició mantinguda o l'objectiu aconseguit i consolidada la nova posició.

Uns moments de descans, sense deixar de vigilar.

Cal refer les forces. Uns grups van a menjar. Es l'hora. La gana hi es. Asseguts a terra, a dalt d'un marge, es menja amb delit i es fa broma.

Arribada l'hora de dormir, els que estan lliures de guardia dormen com si tal cosa. El cansament? No. La confiança en els companys que vigilen. Hi ha, però, qui no aconsegueix adormir-se de seguida. Es el que pensa en els seus.

Les perspectives

Els neguits de com serà el nou viure de dors del front, son optimistes. Estan segurs de guanyar. Tenen la certesa que l'enemic serà vençut. Que la victoria de la Revolució es un fet.

Pensen en els companys responsables de l'organització del nou estat de coses a reraguarda. Pensen en els camarades que a Catalunya treballen activament per endegar el nou ordre revolucionari.

Saben pels diaris que reben cada dia, que s'estan realitzant transformacions sensacionals en la vida econòmica i social del país. Ells tambe organitzen la nova vida als pobles alliberats. Mes simple que la de grans ciutats com Barcelona, però que tambe té la seva importància.

Els neguits de com serà el nou viure de cada dia, son uns neguits que els fan créixer l'optimisme. Voldrien poder traslladar-se en un salt a Barcelona i saber punt per punt tot el que s'està fent per consolidar la Revolució, per anar endavant.

Alguns, aprofiten qual cvol missió especial per a traslladar-se per unes hores a la capital de Catalunya i veure de prop el que hi passa.

Després tornen al front, amb mes braó, amb mes entusiasme, amb el goig de poder explicar als companys que tot ratlla, que les coses van endavant, malgrat totes les dificultats del moment.

Saben que la unitat dels treballadors és un fet. Saben que el control de les obreres a totes les activitats del país s'ha imposat i promet grans resultats. Saben que s'han esborrat una colla de privilegis que mai mes no tornaran. Saben que el Comitè Central de les Milicies i les forces addictes als Governs de la Generalitat i de la República estan perque no sigui pertorbat aquest ordre revolucionari i que castiguen severament tots els aprofitadors d'aquests moments.

El pillatge és perseguit amb energia. L'abús no es tolera. La disciplina és eficaç.

I les iniciatives surten de tots els indrets.

On és aquell desordre que preveien els explotadors del proletariat i de la pagesia?

On és aquell desgavell que aseguraven que vindria el dia que els industrials abandonessin les fabriques?

On és la crisi que vaticinaven els que volien veure morts de gana tots els treballadors abans que triomfés la Revolució?

Les perspectives que ofereix aquesta lluita heroica contra el feixisme i la reacció, són falagueres a tot esser-ho.

Les organitzacions obreres han obert el camí, ja ho sabien el que volien. I totes les activitats del país es van estructurant d'acord amb les directrius que s'estableixen, tenint en compte els moments històrics que estem vivint i amb perfecte coneixement de les possibilitats que ofereixen aquestes hores crítiques en què encara no ha estat vençut l'enemic fora de Catalunya.

El nostre país va més endavant que els altres pobles hispànics, perquè tingué la fortuna de desfer tota la militarada sublevada el dia 19.

Això li permet ocupar-se de la nova estructura política, social i econòmica, tot lluitant per alliberar els altres pobles germans. Després, un cop vençut el feixisme, ens podrem posar d'acord per a adaptar el ritme constructiu a les condicions i possibilitats de cada nacionalitat hispànica o de cada comarca.

L'Exèrcit del Poble, les Milicies d'avui seran els forms guardadors del nou ordre revolucionari. Capaç de defensar-lo, com ara, contra els enemics de dintre i de fora.

Els pobles hispànics van a emprendre una nova ruta.

La victòria serà nostra.

Endavant, milicians de Catalunya!

Per la Llibertat!

Per la Revolució!

QUE PASSA A CAN FRARES?

Un sabotatge a l'obra de sanejament públic

Les monges han estat esbandides dels establiments d'assistencia social, pero, molts d'aquests establiments continuen, malgrat això, sota la influencia de la reacció.

Aci han quedat uns metges, alla un administrador, mes enlla personal subaltern...

Aquesta gent es dedica a sabotejar la tasca del personal que les autoritats republicanes han portat al lloc de les monges.

Mes amunt d'Horta hi ha un asil d'infants i vells. Can Frares.

Alli, les monges han estat reemplaçades per noies que assisteixen a l'Escola d'Assistència Social de la Generalitat. Noies aptes, ben preparades... Algunes d'elles han de tenir cura de cinquanta o seixanta infants. La cura d'aquests infants seria una tasca agradable per aquelles noies, si no hi hagues qui els sabotegi la feina.

Es e lpersonal subaltern, l'antic servei de les monges que ha estat respectat, i agraeix el respecte dient als nois:

—No us creguéu aquestes dones. Feu el rebec...

Alguns dels infants, acostumats a veure aquell servei com una prolongació de les monges, autoritat màxima, obeeixen temorencs i fan el rebec continuament, fins al punt que tenir cura d'ells és un veritable martiri.

La solució és senzilla: cal que aquest personal sabotejador sigui esbandit de la casa. Cal que se l'enviï a fer companyia a les monges.

Informació de Catalunya

L'església rural

Es gòtica; llardosa de dintre; daurada pel sol, de fora. Té un altar major barroc ple d'or i d'imatges cargolades. Pocs bancs: rònecs i esquerdats. Està voltada d'altarets pobres, a excepció d'algun de lluent i modern pagat pel "senyor" del poble. En aquest altar, si que hi ha bons bancs i reclinatoris folrats perquè el sacrifici d'agenollar-se sigui més lleu els diumenges.

Afonsada a l'església, hi ha la casa del capellà, la qual, malgrat ésser rústega exteriorment, té al seu interior amples i frescos dormitoris, bon menjador amb xemenia per a l'hivern, i una parra que dóna força frescor a l'estiu. Viu amb la majordona i la neboda.

Aquest personatge era el qui controlava la vida del poble, el qui administrava els cabals de les cases bones en els moments del traspàs d'algun familiar; judicava certs casos íntims en la vida d'alguna mossa cercant-li algun minyó cepat i de poques manies que carregués amb el mort.

Un dels blancs de la seva preferència eren les autoritats i els mestres, si n'hi havia. Aquests darrers eren durament atacats, quan la monarquia, si sentien la menor tebior religiosa i, quan la República, si complien el seu deure donant un ensenyament modern i laic. Les autoritats del poble, sense sentit polític, nomenades des del Ministeri de la Governació o en la reunió que a casa del capellà es tenia, quan les eleccions, entre els senyors i ell, no tenien esma per a reaccionar i posar l'home al seu lloc. Fem des d'aquestes columnes un homenatge als mestres i mestresses que suportaren tota mena de contratemps i vexacions per mantenir integèrrim el prestigi del professorat.

La tasca injecta del capellà és acabada, i esventat el seu esperit. Nous horitzons s'obren per al poble i sobre les cendres encara calentes cal animar el nou sentit de les coses. Els homes responsables, hauran de triar les esglésies que valgui la pena de conservar com a museus i les que puguin ésser utilitzades per a altres fins. De les altres, se'n pot fer magatzems de gra com van fer a la U. R. S. S.

Mataró

Sota el signe de la normalitat es desenvolupen a la nostra ciutat totes les activitats quotidianes en perfecte ordre i en l'esperit nou i creador de les actuals circumstàncies.

—El Comité del Socors Roig s'ha incautat de l'antic estatge que fou de la fatídica «Ceda» situat a la Riera.

—Així mateix l'esmentat Comitè ha fet donatiu d'un paquet de material sanitari al Comitè del Socors Roig de Barcelona; un altre a la Central de Milicians i un altre a l'Hospital Clínic.

—Reunit el Comitè del Partit Socialista Unificat de la localitat, ha pres l'acord de dirigir-se al Comitè Central de Barcelona demanant la propietat del local per ell incautat (abans Cor de Maria).

—El Sindicat de l'Art Tèxtil Fabril i Anexes (U. G. T.), ha recollit nombroses peticions d'ingrés. Actualment compta amb una força considerable dintre el seu ram.

—A fi de normalitzar la tasca i resoldre tots els casos que es presentin, el Comitè del Partit Socialista Unificat ha acordat reunir-se oficialment tots els dimarts als vespre i els diumenges al matí. Tambe es reunirà amb caràcter extraordinari, sempre que sigui convenient.

—Es motiu de satisfacció destacar el nombre considerable d'ingressos de companys que continuament vénen a les files del P. S. U., la qual cosa fa que es formi una força ben remarcable per la causa del proletariat.

Es hora que tots els obrers que no figuren en cap filiació política ingressin des d'ara al partit netament obrer i revolucionari que amb el nom de Partit Socialista Unificat de Catalunya va creant una força obrera positiva i un nou ordre econòmic i social.

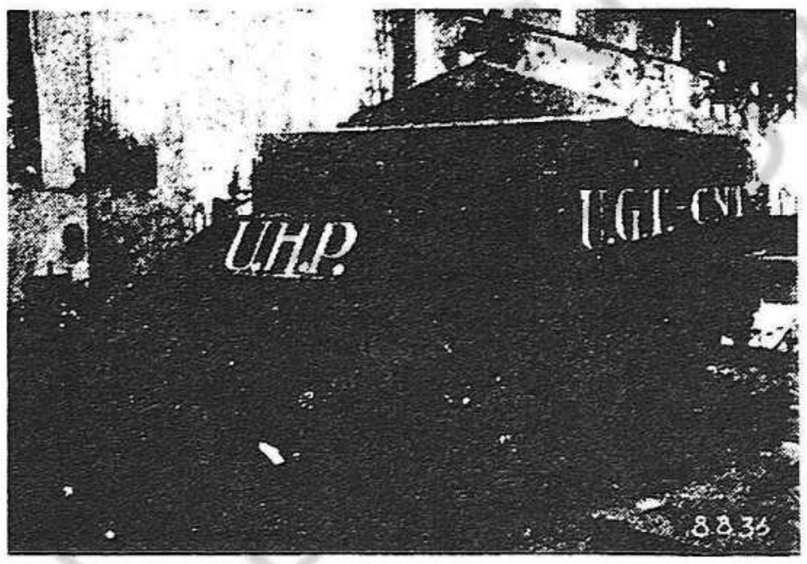

Camió blindat pels companys metalúrgics de Gavà

Gavà

També a la nostra localitat s'ha portat a cap la unió de les forces marxistes en un sol partit. El Comité d'Enllaç integrat per companys de l'Agrupació Socialista i del Partit Comunista, que ja venia funcionant normalment abans de l'aixecament feixista, va respondre com correspondia quan els moments de perill. Fruit d'aquesta compenetració ha estat l'estructuració del Partit Socialista Unificat, el qual ha nascut sota els millors auspicis.

Els companys del Partit Socialista Unificat i els de la Unió General de Treballadors s'han trobat des del primer moment en els primers llocs de combat junt amb els camarades de la C. N. T.

Al costat d'aquest front proletari han figurat també companys d'E. R., en la seva majoria sota la influència d'Estat Català.

—El Comitè Local de les Milícies Antifeixistes que s'ha fet càrrec de l'Ajuntament està compost de la seguent manera: C. N. T., tres delegats; F. A. I., dos delegats; U. G. T., dos delegats; Partit Socialista Unificat, dos delegats; E. R. de C., tres delegats, i Unió de Rabassaires, un delegat.

La representació de la U. G. T. l'ostenten els camaraces Joan Puig i Magí Gibert i la del P. S. U. els camarades Nemesi Pla i Pere Giménez.

—El Partit Socialista Unificat i la Unió General de Treballadors s'han incautat del magnífic edifici on estava installada Lliga Catalana.

—El nostre òrgan de premsa TREBALL ha trobat molt bona acollida entre els elements antifeixistes locals i en particular entre la classe proletària. Tant la seva presentació com el seu contingut ha merescut calurosos elogis. TREBALL, d'ací poc temps, ocuparà un dels primers llocs entre la premsa que es llegeix al nostre poble.

—Els companys directius de les diverses seccions dels sindicats de la U. G. T. treballen activament en les tasques d'enquadrament dels seus efectius d'associats, notablement augmentats aquests darrers dies, malgrat el criteri restrictiu que els comités s'han imposat per tal de no donar franquícia als indesitjables que procuren surar en totes les situacions. Hom calcula que actualment la U. G. T. compta amb més de sis-cents afiliats.

—Aprofitem aquesta primera crònica local per adreçar una fervorosa salutació als camarades que lluiten al front, entre els quals comptem esforçats companys nostres. Salut i endavant, germans de l'ànima! Visca la classe obrera unida!

—El Comitè Antifeixista d'aquesta localitat ens facilita notícies de gran interès sobre les incautacions de finques, la llista de les quals detallem a continuació i que són de gran importància:

Torre i terres a la Murtra, de Francesc Cambó.

La Immobiliària Catalana.

Finques i torre de Bertran i Musitu a la Murtra.

Finques i torre de l'«American Lake».

Casa dura C. de l'Església.

Ex-casino de Gavà, de Lluch.

Casa de les Monges.

Totes les terres de Valldemur, que existeixen al terme de Gavà.

Casa de Prunés i cinema Novetats, situat a la Rambla del carrer de la Indústria.

Totes les propietats de Dolors Font, de Manuel Girona, Salvador Lluch, Jaume Amat i Faustí Carreras.

Mina d'aigua, propietat en part, de la finca «American Lake», Salvador Lluch, Jaume Amat i Ajuntament de Gavà.

Màquina trilladora propietat de Joan Viñas.

Fàbrica de Manufactures de seda. Aquesta fàbrica es trobava abans del moviment militar feixista tancada, i els obrers la posaran en moviment així que puguin normalitzar-la amb la major ordenació.

En síntesi, aquests són els fets més sobresortints que han ocorregut a Gavà. Llevat alguna petita diferencia entre petits grups, que per a bé de tots estem amb la seguretat que ja estarà solucionada, la situació és totalment normal.

Girona

El Comitè Executiu de la U. G. T. a Girona convida tots els nuclis de les comarques on hi hagi elements afectes a aquesta organització sindical, que se serveixin nomenar delegats per assistir demà diumenge, a les deu del matí, a la reunió que tindrà lloc a la «Casa del Poble» (Cort Reial, Porxos), per afers d'orientació.

Per qualsevol consulta que hagi d'adreçar-se a aquest C. E., un representant seu estarà visible a la Casa del Poble tots els dies feiners, de cinc a vuit del vespre.

Cabrera de Mataró

Després d'actives gestions portades a terme per companys que formen part na convida tots els nuclis de les comarques del Comitè del Partit Socialista Unificat, tre Partit.

Aquests companys, alguns d'ells antics i provats socialistes, vénen animats d'un gran esperit de lluita. Això ho demostren els càrrecs i activitats que desenvolupen en els moments revolucionaris que vivim. Es destaquen per la seva labor de proselitisme prop dels companys camperols i de la indústria.

—També s'ha constituït el Sindicat Fabril i Tèxtil, i s'ha acordat ingressar per unanimitat a la U. G. T.

El Sindicat del Ram de la Construcció també ha acordat l'ingrés a la nostra organització sindical.

—L'Ajuntament quedà constituït fa alguns dies de la manera següent:

Quatre representants de la U. G. T., un del Partit Socialista Unificat, un rabassaire i un de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Terrassa

El Sindicat Obrer de la Metalúrgia i els seus derivats, d'aquesta ciutat, que fins ara havia tingut vida autònoma, en assemblea celebrada el dia 11 d'aquest mes, acordà per unanimitat i enmig d'un gran entusiasme l'ingrés a la U. G. T. amb un nombre de 350 afiliats.

—Aquest Sindicat del Ram de la Fusta, que segons nota comunicada anteriorment està ja afiliat a la U. G. T., es procedeix al recompte dels seus associats.

—Es procedeix amb gran entusiasme a la recaptació de les subscripcions a favor dels nostres milicians que lluiten al front.

Oportunament donarem compte de les quantitats recaptades.

—L'Associació de Mestres nacionals, Secció Terrassa, que comprèn aquesta ciutat i tot l'antic partit judicial de Terrassa, en sessió celebrada el dia 10 passat acordà sollicitar l'ingrés a la Federació en aquesta vila, que ingressà al nos- (U. G. T.).

Es realitzen els tràmits corresponents i el recompte d'associats.

En una nota vinent donarem compte del resultat d'aquestes gestions.

També solliciten llur ingrés a la susdita entitat sindical de la U. G. T. els mestres titulars residents a Terrassa.

«TREBALL»

Organ dels Treballadors de la Ciutat i del Camp

ABONAMENTS

Barcelona, mes	3'50	pessetes
Catalunya i territoris de la República, trimestre	10'50	»
América llatina i Portugal, trimestre	12'—	»
Països conveni postal, id.	18'—	»
Altres països, id.	30'—	»

«TREBALL»

Redacció: Pg. de Gràcia, 38 (Cercle Eqüestre). Tel. 16560

Tallers: Passeig del Dr. Robert, 149. Telèfon 53953

Subscripció a TREBALL

Nom .....

Població .....

Carrer ..... n.º .....

A cobrar a .....

..... de ..... de 1936.

(Signatura)

(c) Ministerio de Cultura 2005

Un deure: Inscriure's a les Milícies Antifeixistes

treball

BARCELONA: 15 D'AGOST DE 1936

Una voluntat: De moment, prendre Saragossa

TREBALL als fronts d'Aragó

«Saragossa serà nostra»

(Del nostre enviat especial)

Anvers

Abans d'anar als fronts d'Aragó vaig voler-me aturar una estona a Montserrat per tal de comprovar per visió directa com el monestir i les seves riqueses artístiques havien estat salvades d'una possible destrucció. El que ha ocorregut a Montserrat es digne d'esment i no podríem trobar cap contrast millor entre el procedir culte de les forces antifeixistes i la brutalitat característica dels bandolers sublevats.

Tothom sap que els frares de Montserrat feien tot el possible per perjudicar els veïns de Monistrol, negant-se a pagar els impostos municipals i explotant vilment els monistrolencs que es veien obligats a treballar per a ells. Doncs bé: malgrat això, la gent de Monistrol ha defensat el famós monestir i ha salvat la seva important biblioteca (que ara serà al servei del poble) i la seva col·lecció d'obres pictòriques.

En produir-se la sublevació feixista van fer-hi un escorcoll, el qual va donar per resultat la troballa de nombrosos fusells moderns i de municions, amagats als voltants de l'edifici. Alguns exaltats — justament exaltats — arribats de Barcelona volgueren cremar-ho tot: els monistrolencs, però, ho van evitar, i els convenceren que un ver revolucionari no destrueix sistemàticament res.

Després, la Generalitat es va incautar de l'edifici i dels hotels annexos, en els quals ha installat uns quants convalescents que eren a l'Hospital Clínic. Aviat es dedicarà el monestir a colònia escolar, i els fills dels obrers podran gaudir el clima i les comoditats que els frares havien reservat fins ara als privilegiats de la fortuna que s'ho podien pagar.

Revers

Com a contrapartida, heus ací un cas de bestialitat feixista, la veracitat del qual he pogut comprovar durant la meva estada a l'Alt Aragó.

Quan els bandits del feix es van apoderar del poble de Biesca (Osca) es dedicaren a anihilar tots els homes d'esquerra que hi trobaren.

A Biesca hi havia un mestre d'escola, conegut pel seu laïcisme. Aquest fou escollit pels feixistes com a víctima propiciatòria.

D'antuvi volgueren obligar-lo a besar un crist, i el mestre es va negar heroicament. Davant d'aquest fracàs, van organitzar una processó, amb la col·laboració de tots els capellans trabucaires, i feren passejar el mestre descalç i carregat amb una pesada creu de fusta. Durant el camí el maltractaren bàrbarament, i les noies de la «bona societat» local l'escarnien cada cop que queia a terra. Finalment, l'assassinaren als afores del poble i deixaren el seu cadàver abandonat a la carretera.

Entre els assassinats a Biesca després d'un cruel suplici, cal esmentar el director de la Sucursal del Banc d'Aragó i el cap del centre telegràfic.

El que es va esdevenir a Mediano

Aquests bandolers estan, però, seriosament amenaçats per les forces lleials.

El primer dia de sublevació els minaires — molts d'ells asturians — que treballaven com a simples peons a les obres del pantà de Mediano, es van organitzar ràpidament i, amb les armes de què disposaven, van fer front als sublevats. Malgrat que no cobraven llurs jornals des de feia quatre mesos, no van cometre cap extralimitació.

Els carrabiners no adoptaren una actitud clara i els minaires els van comminar per tal que es decidissin immediatament. Mentrestant, i com a precaució, van minar conscienciosament el túnel de Cotefablo, pel qual passa la carretera que va a Biesca. A l'un extrem del túnel quedaren els carrabiners sublevats, comandats pel tinent Gil Castillo (cosí del traïdor Gil Robles) i a l'altre els que es posaren al servei de la legalitat republicana després de la comminació dels minaires.

Aquell mateix dia el tinent Gil Castillo demanà [illegible] i li permeteren de creuar el túnel. Després d'estudiar les [illegible] dels [illegible] de llur ingenuïtat, va engegar i els carrabiners que no s'havien sublevat, i els va fer anar amb ell a l'altre extrem del túnel. Un cop arribats allí els va desarmar i els va [illegible].

¡Aquest repugnant personatge no pot negar la raça de la qual procedeix!

Sarinyena. — Grup d'aviadors lleials. Al mig el pilot Erguido i l'alferes Robles

(Foto Perucho)

La situació al Pireneu aragonès

A Cotefablo — que és a les nostres mans — hi ha molts republicans d'esquerra i obrers revolucionaris evadits de Jaca. Hi ha el batlle d'aquesta població, el de Canfranc, i un camarada, força popular a la comarca per l'amistat que va tenir amb Galan i Garcia Hernàndez, conegut per «el Esquinazado».

Tots aquests antifeixistes voren haver de fugir pel Pirineu i han arribat a Cotefablo, caminant molts dies per territori francès.

La situació en aquesta zona és avui completament clara. Tropa i milícies controlen tots els indrets estratègics; el túnel i la carretera le Boltaña, principalment. Hi ha forces més que suficients per a evitar que els facciosos puguin avançar vers Barbastre.

Aquesta tropa la comanda el tinent Maldonado (perseguit pel Govern clerical Lerroux-Gil Robles i condemnat a 13 mesos d'empresonament a Montjuïc, i Emilià Fernàndez, famós minaire asturià, home valent i d'una gran serenitat.

Si els feixistes de Jaca intentessin marxar vers Barbastre, és probable que no en quedés ni un per a poder-ho contar després.

Saragossa serà nostra

Aquesta mateixa situació existeix als altres fronts que vinc de visitar.

A Barbastre he parlat amb el comandant Piquer, el qual ha arribat amb la seva columna a 22 quilòmetres de Saragossa. La seva posició és ferma i ha fortificat admirablement la contrada damunt la qual actua, i tots els esforços que l'enemic ha fet per avançar, han resultat infructuosos.

El mateix es pot dir de la columna que comanda Durruti. Des de les seves posicions més avançades es veu ja la capital d'Aragó, i els feixistes no han aconseguit passar de Quinto. Durruti creu que aviat podrà conquerir l'altra vora del riu i apoderar-se d'aquesta vila, la qual cosa li permetrà de seguir endavant, d'acord amb el pla de Villalba.

He vist el coronel a Barbastre, quan acabava d'arribar de Barcelona. La nostra conversa ha estat breu, però suficient perquè jo hagi pogut copsar el seu fonamentat optimisme. Tot el que m'ha dit pot reduir-se a aquesta frase:

—Saragossa no trigarà a ésser nostra.

«Ales Roges»

No vull acabar aquesta ràpida informació sense esmentar el que he vist a l'aeròdrom de Sarinyena.

Quan vaig arribar-hi, tothom treballava intensament. La ventada de la nit anterior ho havia llançat tot a terra. Aquests mateixos companys que ara reparen els desperfectes produïts el campament, eren els mateixos que una setmana abans havien bastit l'aeròdrom en vint-i-quatre hores. Un rècord en els annals de l'aviació militar!

Les milícies que hi actuen estan comandades per un Comitè, del qual formen part: Modest Gimeno, secretari federal; Franco Quinzà, secretari de Milícies; Tomàs Ciaño, secretari de Proveïments; Lluís F. Arévalo, secretari de Premsa i Informació; Josep Vallverdó, secretari de Transports.

El cap de l'aeròdrom és el comandant Reyes. Entre l'element militar hi ha el capità Domingo, el pilot Erquido (admirat per tothom a causa de l'eficàcia de la seva actuació), i l'alferes Robles, el qual fou condemnat a sis anys d'empresonament per haver participat a la gloriosa Revolució d'octubre.

La nostra aviació coopera admirablement amb l'exèrcit terrestre i ha bombardejat Saragossa diverses vegades. Tots els aviadors coincideixen a creure que els rebels no dominen en absolut la capital, car de les barriades obreres surt fum constantment, i això palesa que el proletariat saragossà no ha deixat de lluitar ni un sol moment.

∴

Es encoratjador l'entusiasme que he trobat a tot arreu. La disciplina és perfecta, l'armament insuperable, l'esperit antifeixista força elevat.

A la vigília d'una ofensiva general contra els bandits del pirata Cabanelles, em plau de palesar la meva fe absoluta en la immediata rendició dels feixistes atrinxerats a Saragossa.

ARTUR PERUCHO.

Assassinat del diputat a Corts per Castelló de la Plana Cases Sala, i els seus milicians

L'alcalde d'Alcalà de Xivert, Miquel Pastor, ha adreçat una lletra al Claustre de Mestres Laics de Catalunya que diu:

«Tinc el sentiment de participar-vos que el diputat Casas Sala feu ofrena de la seva vida per la llibertat i per la República a la Pobla de Valverde. La notícia es certa, ja que amics del finat, que han anat al dit poble, han vist el seu cadàver.

El fet fou el següent:

Sortí de Castelló la columna de milicians, sense armes, acompanyats de la Guàrdia civil, per a defensar tots junts la República. Els milicians foren conduïts en camions fins a la Pobla de Valverde. Descendiren per armar-los, tal com s'havia promès, i el capità que els comandava els feu passar pel davant de la guàrdia civil i aquesta dispara contra ells sense deixar un sol ferit, puix que els mataren a tots.

Mes endarrera seguia l'altra força comanada pel tinent-coronel de carrabiners cap de l'expedició, el diputat Casas Sala i altres directius d'Esquerra Republicana de València i de Terol, els quals en sentir els trets s'apressaren i foren fets presoners i desarmats.

Després foren conduïts a Terol, on els feixistes ovacionaren la Guàrdia civil de Castelló, perquè afusellessin els presoners immediatament. El cap de la força de Terol manifestà que així es faria. El cap de les hordes feixistes de Terol és el comandant d'infanteria Aguado.

En nombre de quaranta-cinc presoners foren retornats a la Pobla de Valverde, on els mataren. Casas Sala, en caure, donà el crit de visca la República!

Sense tanta certitud se'ns notifica que han mort en el dit fet, el mestre de Vistabella, el catedràtic de matemàtiques de Terol, German Araujo, el director de l'Institut i de l'Escola Normal i l'empleat de correus Esteban, entre altres.

Després d'aquests assassinats va suïcidar-se, al pont, el cap de la Guàrdia civil de Castelló.

La debilitat del governador de Terol, Domènec Martínez Moreno, pres pels feixistes, que va resistir-se a armar el poble, donà lloc a tot això. Per la mateixa debilitat no els armà a Castelló, i prometé que ho faria a Valverde. Es comprensible, doncs, que s'hagi alçat en armes una expedició amb el nom de «La Desesperada».

Pròxims Consells de Guerra

El jutge especial instructor del sumari contra els participants en el moviment facciós ha disposat que es formi peça separada que passarà immediatament a instrucció del fiscal i auditor militar de tots els caps d'unitats de tropa per tal que siguin els primers a celebrar-se els consells de guerra.

Comprenen els caps de totes les armes, adhuc l'Estat Major.

L'esmentat jutge ha rebut la visita dels quatre jutges auxiliars, els quals li donaren compte de la tasca per ells realitzada i reberen les declaracions.

Rodríguez Draguet, que fou nomenat auditor per la Generalitat, ha cessat en aquest càrrec per haver-se possessionat el militar que el Govern ha nomenat i Rodríguez Draguet s'ha possessionat del Jutjat número 2, del qual és jutge propietari.

L'HERÒI DE SEVILLA

— Estos son mis poderes!

(Per Apa, del S. D. P. - U. G. T.)

(c) Ministerio de Cultura 2005